

Rg. N. B. 431.

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુચ્ચો નમઃ

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ

ૐ

ૐ

સગ્ધરાવૃત્તમ્ ॥

ૐ

ૐ

લક્ષ્મીવાન્ સ્વીયલક્ષ્મીં વિમ્લજતુ પરમૌદાર્યયુક્તઃ સુકાર્યે
 વિદ્યાવાન્ સ્વીયવિદ્યાં વિતરતુ પરમાદાદરાદ્વૈ મુશિષ્યે ।
 લક્ષ્મીવિદ્યાદ્વયં તન્નિવસ્તુ પરમૈક્યેન સર્વેષુ સત્સુ
 'આત્માનન્દ પ્રકાશાદ્' ભવતુ સુલ્લયુતો મર્ત્યલોકોઽપિનાકઃ ॥૧॥

પુ. ૧૮. | વીર સં. ૨૪૪૬ આશ્વિન. આત્મ સં. ૨૫ | અંક ૩ જો

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ શ્રી જીવનર સ્તુતિ ...	૬૭	૬ એક મુચના ...	૬૦
૨ વ્યભિચાર નિંદા ...	૬૮	૭ અંથાવલોકન ...	૬૦
૩ જૈન તીર્થ ભીમપદ્મી અને રામસૈન્ય ૬૯	૮ પ્રકીર્ણ નોધના સંબંધમાં ખુલાસો ૬૧		
૪ સહાનુભૂતિથી જીવન સાધ્ય ...	૮૧	૯ વર્તમાન સમાચાર ...	૬૧
૫ આપણી ભાવી ઉન્નતિની દિશા (સ- ૧૦ આ સભાએ કરેલ ફરાવો ... ૬૨	૮૬		
મજીને આદરવાની જરૂર)			

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૨) ટપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદલલુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના મુંબઈના ગ્રાહકોને નમ્ર સુચના.

પોસ્ટમેનની હડતાલ ચાલુ હોવાથી ભેટની છુક વીં પીં થી મોકલવામાં આવેલ નથી, જેથી તેનું સમાધાન થયે ભેટની છુક વીં પીં કરી મોકલવામાં આવશે જેથી મહેરબાની કરી તે સ્વીકારી લેશે.

સતરમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ

“શ્રી દેવભક્તિમાળા પ્રકરણ”

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને સતરમા (ગયા) વર્ષની ઉપરોક્ત છુક ભેટ તરીકે આપવામાં આવી છે. માત્ર સાહિત્યનો ફેલાવો કરવા, જૈન બંધુઓને વાંચનનો બહેળો લાભ આપવા સખ્ત મોંઘવારી છતાં જેમ સાસિકનું લવાજમ વધાર્યું નથી, તેમજ દશ ફોર્મની ભેટની છુક આપવાનો ધારો છતાં પચીસ ફારમના ભેટની છુક અમોજ માત્ર આપીયે છીયે, જે અમારા કદરદાન ગ્રાહકોની બ્યાન બહાર નથી. ગયા વર્ષનું લવાજમ વસુલ કરવા સદરહુ છુક વી. પી. કરી અમારા સુગ્ર ગ્રાહકો ઉપર મોકલી હતી જેથી જે જે ગ્રાહકોએ સ્વીકારી લીધેલ છે તેમનો આભાર માનવામાં આવે છે અને આવા ઉત્તમ કાર્યને ઉત્તેજન આપવા ખાતર તેને ગ્રાહક મહાશય બીજા નવા ગ્રાહકો વધારી આપવા તેમજ વાંચનનો બહેળો લાભ અન્ય બંધુઓને આપવા તેવો પ્રયત્ન કરશે. એમ નમ્ર સુચના કરીયે છીયે.

ફટલાક પ્રમાદિ ગ્રાહકોએ વગર વિચારે વી. પી. પાછું મોકલ્યું છે જેથી તેમણે નકામું પોસ્ટેજનું તેમજ જ્ઞાન ખાતાને નુકસાન કર્યું છે જેથી તેઓ તે ફરી મંગાવી લેશે એવી વિનંતિ છે. ઉક્ત ગ્રંથની સિલિકમાં બહુ જ થોડો નકલો છે, જેથી વહેલા મોકલું લવાજમ આપવું પડશે અને ભેટની છુક સીલિકમાં હશે તોજ મળશે; જેથી આટલી મોટી છુક જે કે માત્ર રૂ. ૧-૦-૦ કિમતની છે તેનો જલદીથી લાભ લેશે અને જ્ઞાનખાતાના ફેલામાંથી તેઓ મુક્ત થશે.

જીવન-સુધારણાના સન્માર્ગો.

પ્રત્યેક કુટુંબમાં અવશ્ય રાખવા અને વાંચવા લાયક અત્યુત્તમ લેખનો સંગ્રહ

પ્રયોજક—વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ, બી. એ.

જીવનમાં નવીન ઉત્સાહ રેડનાર, નવીન ચૈતન્ય જગાડનાર, અપૂર્વ આનંદ અને શક્તિ પ્રેરનાર તેમજ માનસિક શક્તિઓનો અજબ વિકાસ કરનાર ઉમદા સદ્વિચારોથી ભરપૂર આ પુસ્તક પ્રત્યેક સ્ત્રી પુરુષને સ્વપરકિત સાધનામાં અમૂલ્ય સાહાય્ય આપનાર થઈ પડે તેજ છે. આમાં નિર્દિષ્ટ કરેલા સન્માર્ગો જાણી જીવનયાત્રા સફળ કરવા જરૂર મંગાવો. કિં. રૂ. ૧૫ મળવાનાં ફેલાણાં:—

(૧) શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનમર.

(૨) જીવનલાલ અમરશી મહેતા

પીરમથાદ રોડ—અમદાવાદ.

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
 शरीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
 पीहितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૮] વીર સંવત્ ૧૯૦૦ આશ્વિન માસ સંવત્ ૨૫. [અંક ૩ જો.

શ્રી જિનવર સ્તુતિ.

(હરિગીત)

આનંદ ભવિષ્યોનાં હૃદે ઉપજાવતાં જે સર્વદા,
 નિમ આત્મ-શુભ પ્રકટાવતા પ્રેમે પ્રણેત્રી ગર્વદા;
 ભવની પીડાઓ ભાવથી ભવિનનતાથી જે ચરિહર,
 અતારિ અનવર તે જ્યંતા જગતમાં જયજય ધરે.

૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વ્યભિચાર નિંદા.

રચનાર—રા. રા. પદ્મગુણ.

(હરિગીત.)

- ધન જાય કીર્તિ જાય છે વળી કુળ કેલંકિત થાય છે,
ખળ ક્ષીણ થાય અને વળી આયુષ્ય ઓછું થાય છે;
વિલા અરે ! વિનયાદિ સર્વે ધૂળધાણી થાય છે,
વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ માનવ દેહ એળે જાય છે. ૧
- પગલાં ન ધ્રુવે ઘેર કેા ધિક્ સજ્જનો મુખથી કહે,
સતીજનતાણી દષ્ટિ વિષે નિત્ય ઝેર તેના પર રહે;
વ્યભિચારીનું મૃત્યુ ઘણું કરી વગર મોતે થાય છે,
વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ ૨
- નિજ નાર રૂપ ભંડાર પણ પરદારમાં આસક્ત જે,
તે સૂકર સમ ત્યજી અજ્ઞ મીઠું દુષ્ટ વિદ્યા ખાય છે;
તે ખવાર થાયે સર્વથા પણ ના હરામી છોડશે,
વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ ૩
- નિજ દાર મીઠું ફળ ત્યજી જે પરદાર વિષફળ ખાય છે,
દુઃખી થઈ અહીં તેહ અન્તે નરકમાંહી જાય છે;
શેશે મૂકીને પોક જ્યારે દૈવ પ્રાપ્તો પૂછશે,
વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ ૪
- પરદાર છે અંગાર તેને રત્ન કિંમતી ના ગણે,
ધરનાર પુષ્પની માળ તેને કાળસર્પ નહિ ગણે;
પરદાર નરકનું દ્વાર તે આપદતાણું આગાર છે,
વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ ૫
- વ્યભિચારી પુત્રતણે પિતા અગ્નિ વિના જ બળ્યા કરે,
તે પુત્રની માતા ખિચારી લોકમાં શરમે મરે;
દુર્ભિક્ષમાંહિ લતા પેઠે પત્ની સદા સુકાય છે,
વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ ૬
- સતકર્મ કરવા ઇન્દ્રિયો દૈવે દીધી નરનારીને,
દુષ્ટકર્મ કરશે તે થકી તો કયમ દૈવ નહિ કોપશે ?
સતકર્મ કરી સ્વર્ગે જશે તો સૌખ્ય પુણ્ય સહુ આપશે,
વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ ૭

જૈન તીર્થ લીમપહ્લી અને રામસૈન્ય.

૬૯

જૈન તીર્થ લીમપહ્લી અને રામસૈન્ય.

(લેખક—મુનિ કથાણ્વિજયજી.)

વિક્રમની ચૌદમી, પંદરમી અને સોલમી સદીમાં લખાયેલા ઘણાએક ગ્રન્થો અને શિલાલેખોમાં લીમપહ્લી અને રામસૈન્યનો તીર્થ તરીકે અથવા પ્રાચીન નગર તરીકે ઉલ્લેખ થયેલો જોવામાં આવે છે. કેટલાંક સ્તોત્રો અને ચૈત્ય-પરિવારિયોમાં આ બંને સ્થળોને તીર્થ ગણીને વંદન કર્યું છે. આ ઉપરથી એ વાત તો નિસ્સંદેહ છે કે ‘લીમપહ્લી’ અને ‘રામસૈન્ય’ કોઈ પ્રાચીન જૈન તીર્થ છે, પણ તે કયા દેશમાં આવેલાં છે અને હાલમાં કયા નામથી ઓલખાય છે એ વાતની કોઈકને જ ખબર હશે.

લીમપહ્લી

લીમપહ્લી નગર કે જે એક વખત ઘણી પ્રસિદ્ધિને પામેલ હતું, જેના નામથી ‘લીમપહ્લીય’ નામનો ગમ્મ નિકલ્યો હતો અને જેની પ્રાચીનતા અને સમૃદ્ધતાને સૂચવનારી હજી પણ અનેક ઇતિહાસો ત્યાંના નિવાસિયોના મુખ થકી એક અને ગ્લાનિ પૂર્વક સાંભળીએ છીએ તે આજે એક ન્હાના ગામડાના રૂપમાં ‘લીલડી’ એ નામથી ઓળખાય છે.

લીલડી ગામ પાલણુપુર એજન્સીમાં ડીસા-કેમ્પથી લગભગ આઠ કોશને છેટે પશ્ચિમદિશામાં આવેલું છે. ડીસા પાસે આવેલી ખનાસ નદીને કીધે લોકોમાં આના વર્તમાન નામના સંબંધમાં એક એવી ઇતિહાસ પ્રચલિત થયેલી છે કે એણિક રાજા પોતાના બાપથી રીસાઈને ધરથી નિકળી પડી પરદેશ યાત્રા કરતો જતો આવ્યો હતો અને એક લીલ કુમારીના પ્રેમમાં ફસી જઈ તેણીની સાથે પરણવાને તૈયાર થયો હતો, પણ પાછલથી તેને જણાયું કે લીલડીની જોડે પરણીને પોતે એક અયોગ્ય કામ કરનારો ગણાશે. આ વિચારથી તેણે પરણવાનું માંડી વાળ્યું, પણ હૃદયમાં ઉગેલા પ્રેમની જડને તોડી શક્યો નહિ. છેવટે પોતાના પ્રેમને છૂતનારી લીલડીને પ્રસંગ ચિરસ્મરણીય રાખવાના વિચારથી તે નગરને—કે જે તે પહેલાં ‘ત્રાંબાવતી’ ના નામથી ઓલખાતું હતું—‘લીલડી’ એવું નામ અપાવીને ત્યાંથી વિદાય થયો.^૧

૧ એણિક ચરિત્રમાં એવી હકીકત આવે છે કે ધરથી નિકળીને મુસાફરતા વેશમાં ફરતો ફરતો એણિક ખેજાતટ નગરમાં ગયો હતો. વિશેષ સંભવ છે કે આ હકીકત ઉપરથી જ ખનાસ નદીની પાસે આવેલા લીમપહ્લી નગરની સાથે એણિકના સંબંધ વાળી ઇતિહાસ ઘડાઈ હશે.

ઉપર્યુક્ત દંતકથા ઇતિહાસની સાથે કોઈ પણ જાતનો સંબંધ રાખતી હોય એમ અમારું માનવું નથી. ભારતવર્ષમાં ઘણાં એક નગરો અને તીર્થોના સંબંધમાં જે પ્રકારની દંતકથાઓ જન્મ પામે છે તેજ પ્રકારની આ એક છે. આની પ્રકૃતમાં કંઈ પણ ઉપયોગિતા હોય તો તે એટલી જ કે ભીમપટ્ટીની પ્રાચીનતા સૂચવનારૂં તે એક આકર્ષકતરૂં પ્રમાણ છે.

ભીમપટ્ટીનો પ્રાચીન ઇતિહાસ ક્યાંઈ જોવામાં આવતો નથી અને તેથી તેની પ્રાચીન હકીકત જાણવાનું કઠિન થઈ પડે છે. અમો કહી નથી શકતા કે ભીમપટ્ટીની સ્થાપના ક્યારે થઈ? તેની જાહેજલાલી ક્યાં સુધી રહી? અને તેની અનિષ્ટ કથા ક્યારથી બેઠી? લોકો કહે છે કે ભીલડી એક સમૃદ્ધ નગર હતું, પણ અકાલ કાલકોપને લીધે તે અશિથિ બળીને ભસ્મીભૂત થઈ ગયું. સુભાગ્યે નગરનિવાસિયોને આ અકાલ ઘટનાની ખબર કોઈ એક મુનિએ પ્રથમથી જ જણાવી દીધી હતી તેથી લોકો ઘણે ભાગે જાનમાલ બચાવી શક્યા હતા. લોકો એમ પણ કહે છે કે તે નિમિત્તસા સાધુની કૃપાથી નગરનિવાસિયો પોતાના પ્રિયનગરનો ત્યાગ કરીને ઘણા કોશોદ્ધર જઈને એક નવું નગર વસાવીને રહ્યા જે નગર આજે રાધનપુરના નામથી ઓળખાય છે. ત્યાર પછી નિશ્ચિત દિવસે ભીલડી નગર બલીને રાખ થયું. આ કથનની સત્યતાના વિષયમાં એવું પ્રમાણ અપાય છે કે ભીલડીમાં જૂના વખતનું એક દેવીનું મંદિર છે. આ દેવી રાધનપુરના ઘણાં કુળોની કુલદેવી છે અને હજી પણ લગ્ન વિગેરેના પ્રસંગોએ રાધનપુરી લોકો એ દેવીને ખાસ બુહારવા આવે છે. એથી ભીમપટ્ટીના લોકોથી રાધનપુર વસ્યાની હકીકત સત્ય ઠરે છે.

જાર બળી ગયાની સત્યતા લોકો એટલા ઉપરથી માને છે કે હજી પણ ગામમાં કે તેની આસપાસ ખેડતાં બે વજી હાવના ઉંડાણમાંથી રાખનો ધર નિકળે છે અને કેટલીક જાણેલી ઇમારતો પણ નિકળે છે.

ઉપરની દંત કથામાં સત્યાંશ કેટલો હશે તે જતાવવાની વિશેષ ચેષ્ટા નહિં કરતાં અમો એટલું જ હૃદિયું કે ઉપરની દંતકથા કેવળ નિરાધાર નથી પણ, કોઈક ખરી ઘટના ઉપરથી જન્મેલી હોઈ ઐતિહાસિક સત્યતા દાખવનારી છે. આ ઐતિહાસિક સત્યતા ઝાંખી કરાવનારો ઉલ્લેખ પંદરમી સદીના પ્રૌઢ વિદ્વાન આચાર્ય મુનિસુંદરસૂરિની ગુર્વાવલીમાંથી પણ મળી આવે છે જે નીચે પ્રમાણે છે—

“શ્રુતાવિશાયા પુરિ ભીમ પટ્ટયાં વર્ષાસુ ચાદ્યેપિ હિ કાર્તિકેડસૌ ।

અગાત્ પ્રતિક્રમ્ય વિબુદ્ધચ ભાવિ બહ્નં પરૈઃસદશ સૂર્યવુદ્ધમ્ ॥ ૬૩ ॥”

ગુર્વાવલી પૃ. ૧૧

જેન તીથ લીમપદ્મી અને રામસેન્ય.

૭૧

ભાવાર્થ—‘અતિશયવંત શ્રુત જ્ઞાનના ધારક તે(આચાર્ય ધર્મધોષના શિષ્ય શ્રીસોમપ્રભસૂર) લીમપદ્મી નગરીમાં ચૌમાસુ રહ્યા. આ આતુર્ભાસમાં જે કાર્તિક માસ હતા તેથી શાસ્ત્રના નિયમ પ્રમાણે બીજા કાર્તિક સુદમાં ચૌમાસી પ્રતિક્રમણ કરીને ચૌમાસુ સમાપ્ત કરવાનું હતું, પણ લગ્ન કુંડલીમાં બારમા ભુવનમાં પડેલા સૂર્યપરથી તેઓએ જાણ્યું કે ચૌમાસ વખતમાં આ નગરનો ભંગ થવાનો છે. આથી તેઓ પ્રથમ કાર્તિકમાં જ ચૌમાસી પ્રતિક્રમણ કરીને ત્યાંથી વિહાર કરી ગયા.

આ ઉપરથી એટલું તો સિદ્ધ થાય છે કે કોઈપણ અકસ્માતથી લીમપદ્મી નો નાશ થયો હતો અને દંતકથા પ્રમાણે તે અગ્નિથી થયો હોય તો અસંભવિત નથી.

ગુર્વાવલીના પૂર્વોક્ત પદ્ય ઉપરથી એ વાત પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે લીમપદ્મી ની પદ્મી આચાર્ય સોમપ્રભના વખતમાં થઈ હતી, સોમપ્રભસૂરિ તપગચ્છીય આચાર્યશ્રી ધર્મધોષસૂરિના પટ્ટધર હતા અને તેમનો સાધુત્વકાલ ગુર્વાવલીમાં જ જાણીયા પ્રમાણે ૧૩૨૧થી ૧૩૭૩ સુધીનો હતો. એટલે ચૌદમી સદીના લગભગ મધ્ય ભાગમાં લીમપદ્મીનો નાશ થયો હશે. લીમપદ્મીના પ્રાચીન ખંડેરા, તેમાંથી નિકળતી ઇંટો અને બીજા પદાર્થો ઉપરથી એમ જણાય છે કે બારમી અને તેરમી સદીમાં લીમપદ્મી નગરી સંપૂર્ણ જાડાજલાલી લોગવતી હતી.

લીમપદ્મીમાં ઘણી એક મોટાટી તેમ જ ન્હાની પાવાણુની પ્રાચીન જિન-પ્રતિમાઓ છે, પણ કોઈના ઉપર લેખ જોવામાં આવતો નથી, આ ઉપરથી સહેજે અનુમાન થઈ શકે કે આ પ્રતિમાઓને ઘણો ભાગ અગ્નિથી અથવા બારમી સદીનો હોવો જોઈએ, જ્યારે કે પ્રતિમા ઉપર લેખ લખવાની પદ્ધતિ લગભગ નહિં જેવી હતી. કેટલાક છુટા છવાયા લેખો ત્યાં દેખાય છે ખરા, પણ તે અર્વાચીન સમયના છે. હાલમાં ત્યાં મળતા લેખોમાં બુનામાં બુનો સં. ૧૨૧૫ની સાલનો એક ધાતુની પ્રતિમાનો લેખ છે, પણ આ પ્રતિમા લીમપદ્મીનાં પ્રતિષ્ઠિત થવાની ખાતરી મળી શકે તેમ નથી. ત્યાંના લેખોમાં અર્વાચીનમાં અર્વાચીન ૧૩૫૮ ની સાલનો એક દેવતાની મૂર્તિનો લેખ છે, ત્યારપછી અઢારમી સદી સુધીમાં લખાયેલ એક પણ લેખ જોવાતો નથી. આ ઉપરથી એમ માનવાને કારણ મળે છે કે ચૌદમી સદીના મધ્ય ભાગ સુધી તો લીમપદ્મીમાં ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ થવા કરતી હતી, પણ ત્યાર પછી લીમપદ્મી સદાની શાંત નિદ્રામાં સૂતેલી લાગે છે. આ પછી ઠેક પાંચસો વર્ષ પછીલીમપદ્મી-હાલનું ભીલડી-ગામ કંઈક ઉજ્જગર દશામાં આવ્યું હોય એમ તે ગામમાં સં. ૧૮૯૨ માં થયેલી નેમિનાથની પ્રતિષ્ઠા ઉપરથી જણાય છે.

૧ “ દિગ્વિશ્વવર્ષે ૧૩૧૦ જનનં કુપાણિ-વિશ્વે ૧૩૨૧ વ્રતં પ્રાપ્ય રહત્રિચંદ્ર ૧૩૩૨ ।

પદપ્રતિષ્ઠાં ચ ગુરુર્જંગમ ત્રિસપ્તવિશ્વે ચ સ દેવધામ ॥ ૬૬ ॥-ગુર્વાવલી પૃષ્ઠ ૬૧.

વર્તમાન દશા.

પૂર્વે કહ્યું તેમ વર્તમાનમાં ભીમપદલી એક ન્હના ગામકાના રૂપમાં ભીલડીના નામે ઓળખાય છે. ભીલડીની દશા ખરે જ ભીલડીના જેવી છે. કેટલીક અન્ય વસતિની સાથે માત્ર પાંચ સાત ઘર શ્રાવકોનાં છે અને તે પણ સાધારણ સ્થિતિનાં. ગામમાં ધર્મશાળાની અંદર શ્રી નેમિનાથનું દેહરાસર છે જેની પ્રતિષ્ઠા સં. ૧૮૬૨ની સાલમાં તપગચ્છના શ્રી પૂજ્યના હાથે થયેલી છે.

પશ્ચિમ તરફ ગામને છેડે એક વિશાલ ધર્મશાલા અને લોંચરાવાળું એક મંદિર આવેલ છે. મંદિર નવીન છે, પણ તેની નીચેનું લોચરું અસલના વખતનું છે. તીર્થનાયક પાર્શ્વનાથ જે ‘ભીલડિયા પાર્શ્વનાથ’ ના નામથી પ્રખ્યાત છે. તે આજ લોંચરામાં મૂલનાયકને સ્થાને બિરાજે છે. આબુખાબુમાં નેમિનાથ વિગેરેની કેટલીક મૂર્તિઓ છે જે લગભગ સર્વે લેખ વગરની છે. મૂળનાયકને સમ્મુખ પુર્વ તરફ એક ગૌતમ સ્વામિની મૂર્તિ છે જેની પ્રતિષ્ઠા જિનપ્રબોધ સૂરિએ કર્યાને લેખ છે.

ભીલડિયા પાર્શ્વનાથની આબુખાબુના ગામ નગરોમાં સારી પ્રખ્યાતિ છે. પ્રતિવર્ષ પૌષ દશમીને દિવસે ત્યાં મેળો ભરાય છે જેમાં કેમ્પ, ડીસા, પાટણુ વિગેરેથી હજારો યાત્રાળુઓ એકત્ર થાય છે. આ તીર્થનો વહીવટ ડીસા-ટાઉનનો સંઘ કરે છે. ડીસાના સંઘની દેખરેખ નીચે આવ્યા પછી આ તીર્થ સારી સ્થિતિમાં મૂકાણું છે. આ વાત જણાવતાં અમને આનંદ થાય છે. છેવટે ભાવિક જૈનોને આ તીર્થની યાત્રા કરવાની ભલામણ કરીએ છીએ.

રામ સૈન્ય.

ભીમપદલીથી ઉત્તર દિશામાં બાર કોશ અને ડીસા-કેમ્પથી વાયવ્ય કોણમાં દશ કોશને છેડે પ્રાચીન જૈન તીર્થ ‘રામસૈન્ય’ આવેલું છે, જે હાલમાં ‘રામસોણુ’ ના નામથી ઓળખાય છે.

રામસૈન્યની પ્રાચીનતા અને જાહોજલાલીને જણાવનારા શિલાલેખો મળી આવે છે. ગુર્વાવલીઓ અને ચૈત્યપરિવાહિયો પણ આની પ્રાચીનતા અને તીર્થ તરીકેની ખ્યાતિ આપણને જણાવે છે.

આચાર્ય સુનિસુદરસૂરિ પોતાની ગુર્વાવલીમાં લખે છે કે ‘આચાર્ય સર્વદેવ સૂરિએ વિક્રમ સં. ૧૦૧૦ ની સાલમાં રામસૈન્ય નામક નગરના રૂપભદ્રેના મંદિરમાં આઠમા તીર્થ કર શ્રીચંદ્રપ્રભના બિંબની વિધિપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા કરી’ આ અર્થને જણાવનાર ગુર્વાવલીનું પણ નીચે પ્રમાણે છે—

“ નૃપાદિશાસ્ત્રે શરદાં સહસ્રે યો રામસૈન્યાદ્વપુરે ચકાર ।

નાભેયચૈત્યેષ્ટમતીર્થરાજ-ચિમ્બપ્રતિષ્ઠાં વિધિવત્ સદર્ચ્યઃ ॥ ૧૭ ॥ ”

ગુર્વાવલી પૃ. ૧૪

આ ઉપરથી જણાશે કે એક હજાર અને દશની સાલમાં ચંદ્રપ્રભની પ્રતિષ્ઠા થઈ તે પહેલાંનું ત્યાં ઋષભદેવનું મંદિર પ્રતિષ્ઠિત હતું.

રામસૈન્યમાં એક પ્રાચીન સમયનો ધાતુનો પરિકર નિકલેલ છે. તે પરિકર ઉપર વિક્રમ સં. ૧૦૮૪ ની સાલનો આર્યો છંદમાં રચેલો લેખ છે. લેખનો કેટલોક ભાગ ઘસાઈ જવાથી સ્પષ્ટ વંચાતો નથી, પણ જેટલો વંચાય છે તેનો અર્થ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

‘ વર્તમાન શાસનના નાયક ભગવાન વર્ધમાન સ્વામિની શિષ્ય પરંપરામાં વજ્ર નામના આચાર્ય થયા કે જે વજ્રની ઉપમાને ધારણ કરનાર હતા. ॥ ૧ ॥

તેની શાખામાં (વજ્રી શાખામાં)..... ચંદ્રકુલીન મહામહિમાવંત વટેશ્વર નામના આચાર્ય થયા ॥ ૨ ॥

તે વટેશ્વરથી ચારાપદ્ર નગરના નામથી ‘ ચારાપદ્ર ’ નામક ગરુડ ઉત્પન્ન થયો. જે સર્વ દિશાઓમાં જ્યાંતિ પામ્યો છે અને જેણે પોતાના નિર્મલ યશ વડે સર્વ દિશાઓને ઉત્તલ કરી દીધી છે ॥ ૩ ॥

તે ગરુડમાં ઘણાએક વિક્ષાન આચાર્યો ઉત્પન્ન થઈ દેવગત થયા પછી જ્યૈ-ષ્ઠ્ય નામના આચાર્ય થયા. જ્યૈષ્ઠ્ય પછી શાંતિભદ્ર, શાંતિભદ્ર પછી સિદ્ધાંત મહોદધિ સર્વદેવ સૂરિ અને સર્વદેવની પછી શાંતિભદ્રસૂરિ થયા ॥ ૪ ॥ ’

આ પછીનો છઠી આર્યો અને સાતમો અનુષ્ટુપ એ છે પદો બરાબર વંચાતાં નથી. છઠી આર્યનો પ્રથમનો “ શ્રી શાંતિભદ્રસૂરો વ્રતપતિ ” આટલો ભાગ સ્પષ્ટ વંચાય છે. ત્યાર પછી બીજા પાદમાં “ પૂર્ણભદ્ર ” ત્રીજા પાદમાં “ રઘુસેન ” એ નામો વંચાય છે. સાતમા શ્લોકની આદિનાં ત્રણ અક્ષરો વંચાતાં નથી, બાકીનો શ્લોક નીચે પ્રમાણે વંચાય છે—

“.....યદિદં વિંબં નામિસૂનોર્મહાત્મનઃ ।

લક્ષ્મ્યાશ્ચલતાં જ્ઞાત્વા જીવિતવ્યં વિશેષતઃ ॥ ”

૧ મૂલ લેખમાં આ સ્થલે “ સ્થાનીયકુલોદ્ભૂતો ” આતું કંઈક વંચાય છે, પણ વટેશ્વરને માટે “ ચંદ્રકુલોદ્ભવ ” વિશેષણ જુદું લખેલ હોવાથી “ સ્થાનીયકુલોદ્ભૂત ” એ વિશેષણ કોને બાધ પાડતું તે શુંવચણ ભરેલું છે. આની જોડે જ “ મહામહિમા ” શબ્દ મૂકેલો છે, પણ તે “ સ્થાનીયકુલોદ્ભૂત ” નું વિશેષ્ય માનવાને કંઈ પણ આધાર નથી. વિચારક વર્ગને આ સ્થલ લક્ષ્યપૂર્વક જોવાની ભલામણ કરીએ છીએ.

૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

છેવટે “ મંગલ મહાશ્રી: ॥ સંવત ૧૦૮૪ ચૈત્રવૈશાખસપ્તમી ॥ ” આટલો ગદ્યનો ફકરો લખી લેખની સમાપ્તિ જણાવી છે. મહા ખંડિત બે પદોના અર્થનું પૂર્વની સાથે અનુસંધાન કરતાં એવું તાત્પર્ય સમજાય છે કે ઉપર જણાવેલ આચાર્ય શાંતિભદ્રના સમયમાં સંવ ૧૦૮૪ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫ પૂર્ણિમાને દિવસે પૂર્ણ-ભદ્રસૂરિએ ભગવાન શ્રી ઋષભદેવના મિંગળની પ્રતિષ્ઠા કરી. છઠી આર્યાના ત્રીજા પાદમાં જે “ રઘુસેન ” નામ વર્ણાય છે તે પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર શુદ્ધસ્થનું લાગે છે, અને તે શુદ્ધસ્થ રામસૈન્યનો રાજા હોવાની સંભાવના થાય છે, કારણ કે ઉપર જણાવેલા વર્ષમાં જ પ્રતિષ્ઠિત થયેલી એક ધાતુની ઉભી પ્રતિમાના લેખમાં “ રઘુ-સેનીયરાજ્યે ” આવો ઉલ્લેખ લેવામાં આવે છે.

ગુર્વાવલીકાર ૧૦૧૦ ના વર્ષમાં ઋષભદેવના ચૈત્યમાં ચંદ્રપ્રભની પ્રતિષ્ઠા થયાનું જણાવે છે, ત્યારે ઉપરુક્ત રામસૈન્યનો લેખ ૧૦૮૪ માં ઋષભદેવની પ્રતિષ્ઠા થયાની હકીકત પ્રકટ કરે છે. આ ઉપરથી બન્ને લેખોનો પરસ્પર વિરોધ માની લેવાનું સાહસ કરવું જોઈએ નહિ, કારણ કે ધાતુના પરિકરનો લેખ અને તેજ વર્ષના લેખવાલી કાયેત્સર્ગસ્મિત ધાતુના પ્રતિમા લેખ સૂચવે છે કે સં. ૧૦૮૪ના વર્ષમાં પ્રતિષ્ઠિત થયેલી ઋષભદેવની પ્રતિમા ધાતુની હોવી જોઈએ અને તે પ્રમાણમાં અચલગઠના જિનમંદિરમાં બેઠેલી પ્રતિમા જેવી મહાટી.

સુનિસુંદરસૂરિ જે ઋષભદેવના ચૈત્યનો ઉલ્લેખ કરે છે તે આ પ્રતિમાવાહું નહિ, પણ આથી પ્રાચીન બીજું પાષાણની પ્રતિમાવાહું સમજવું જોઈએ અને તે ઘણું કરીને હાલનું લોચડું અથવા તેને લગતું મંદિર હશે અને હાલમાં લોચરામાં શાંતિપ્રકટાવતી ચાર જિન પ્રતિમામાંની કોઈ એક પ્રતિમા ઋષભદેવની હોઈ પૂર્વે તેના મૂલ નાયકના સ્થાને બીરાજતી હશે.

આ બધું જોતાં એટલું તો ચોક્કસ થાય છે કે રામસૈન્ય એક પ્રાચીન તીર્થ છે. વિક્રમની અગ્યારમી સદીમાં ત્યાં પ્રભાવટ આચાર્યોના હાથે અનેક પ્રતિષ્ઠાઓ થઈ હતી. તે વખત તો રામસૈન્યનો રાજા ‘ રઘુસેન ’ પોતે જોને હોઈ તીર્થકરો ના મંદિરો અને પ્રતિમાની સ્થાપના કરાવતો હતો. આવી રીતે રાજ્યાશ્રયને પામીને અગ્યારમી સદીનું રામસૈન્ય ધાર્મિક ઉન્નતિની રોચે પહોંચ્યું હતું. હજી પણ જ્યાં ત્યાં ખોદકામ કરતાં પ્રાચીન પ્રતિમાઓ, કંમરતોનાં ખંડેરો, મંદિરોના પત્થરો, કુવા વાવડિયોના દેખાવો અને સિક્કા વિગેરે પ્રાચીન ઉન્નતિનાં સ્મારકો ઘણી અભયબી વચ્ચે પ્રગટ થઈ દેખનારના હૃદયને આકર્ષે છે અને સાથે જ નગરની પૂર્વકાલીન સમૃદ્ધિની સાથે આજની કંગાલિયત દશાનો સુકાબલો કરાવી વજ્રહૃદયી માનવતા હૃદયને પણ પિગલાવી મે આંસુ કરાવે છે.

જૈન તીર્થ લીમપદ્મી અને રામસૈન્ય.

૭૫

વર્તમાન સ્થિતિ.

આપણે ઉપરની હકીકતથી જાણી શક્યા કે આજનું રામસૈન્ય ગામ એક સમયે સમૃદ્ધિશાલિ 'રામસૈન્યનગર' હતું, પણ હાલમાં એની કેવી સ્થિતિ છે તે પણ જણાવવાની જરૂર છે.

ગુજરાત અને મારવાડની સીમા ઉપર આવેલા આ ગામમાં આજે કેટલીક અન્ય વસતિની સાથે પંદર ઘર શ્રાવકોનાં બાકી રહ્યાં છે.

રામસૈન્ય એક વાઘેલા રાજપૂત ઠાકોરના તાબાનું ગામ છે કે જે ઠાકોરની પ્રશંસાનું આ સ્થળ ન હોવા છતાં પણ એટલું કહેવું પડે છે કે તે ભલા ઠાકોરના જેવા જાગીરદારો વિરલાજ હશે અને જિન મંદિરની તરફની તેની લાગણી ધરાવનારા તો બાગ્યે કોઈ જોડ્યા મળશે.

પશ્ચિમ તરફ ગામને છેડે ઘણાજ જુના વખતનું એક લોચરું છે અને તેમાં અખંડિત લગભગ ત્રણ ત્રણ શ્રીટના પ્રમાણવાલી પાષાણની સુંદર ચાર જિનપ્રતિમાઓ છે. આ પ્રતિમાઓ ઘણીજ પ્રાચીન છે. લાંછનો ઓલખાતાં નથી તેથી તે કયા કયા ભગવાનની છે તે કહેવું મુશ્કેલ છે. પ્રચલિત પરીક્ષા પ્રમાણે પ્રાચીનતાનાં ચિન્હો જોતાં તે સંપ્રતિશબ્દના વખતની છે એમ કહેવામાં કંઈ વાંધો નથી, પણ અમો આ પરીક્ષા ખરી હોવાનો દાવો કરતા નથી, તેથી એટલું જ કહી શકીએ કે હાલની પ્રતિમાઓ સંપ્રતિશબ્દના વખતની ન હોય તો પણ તે અગ્યારમી સદી પછીની તો નથી જ.

કેટલાક વર્ષો પહેલાં એક ધાતુની કાયોત્સર્ગ સ્થિત મોટી પ્રતિમા કોઈના ખેત્રમાંથી નિકળેલી, પણ ઠાકોરજીની મૂર્તિ જાણી શ્રાવકોએ લીધી નહિ તેથી રામજીના મંદિરમાં પધરાવવામાં આવી. આ પ્રતિમાને અમોએ નજરે જોયા પછી જિનપ્રતિમા હોવાનું જણાવી જૈન લોચરામાં પધરાવવાનો ખંદોખસ્ત કરાવ્યો હતો.

એ સિવાય એક અંબિકાની મોટી સુંદર મૂર્તિ, કેટલીક ધાતુની જિનપ્રતિમાઓ અને મંગલચક્ર વિગેરેનાં કેટલાંક ત્રાંબાનાં ચત્રો પણ લોચરામાં જોનારનું ધ્યાન ખેંચે છે. આ સર્વ ચીજો જુદા જુદા અવસરે જમીનમાંથી નિકળેલી અને લોચરામાં પધરાવેલી છે.

ત્યાંના લોકોનો એવો દૃઢ વિશ્વાસ છે કે જિનમંદિરની પથ્થર સુદ્ધાં કોઈ પણ ચીજ ધરના કામમાં વાપરવાથી વાપરનારને તત્કાલ નુકસાન પહોંચે છે. આ વિશ્વાસના ખરાપણ વિષેનાં અનેક દૃષ્ટાંતો ત્યાંના નિવાસિયોની જાણ પર નાચી રહ્યાં છે, જેમાંના એક એનો અત્ર ઉલ્લેખ કરવો વાંચકોના વિનોદનું કારણ થઈ પડશે.

૭૬

શ્રી આત્માનંદ મહારા.

કહે છે કે એક મોટો પ્રાચીન જૈનમંદિરનો પથ્થર ગામ બહાર રખડો પડ્યો હતો, તેને લઈને એક કુવાવાળાએ નહાવા ધોવાને વાસ્તે પોતાના કુવા ઉપર મૂકી દીધો, આનું પરિણામ એ આનું કે એકજ દિવસમાં કૂવો ઢલીને સમી તમો થઈ ગયો, આથી હેરાન થઈ લોકોએ તે પથ્થરને ત્યાંથી દૂર કઢાડી નાખ્યો.

તેજ પથ્થરને કાલાંતરે કોઈ બીજા કુવાવાલો પોતાના કુવા ઉપર લઈ ગયો અને તેના પથ્થુ કુવાની તેવીજ દશા થઈ જેવી પહેલાની થઈ હતી.

એકવાર ત્યાંના ઠાકોરે જૈનમંદિરની રખડતી એક શિલા પોતાના મકાનના ઓટલા ઉપર બીડાવી, પણ રાત્રે એવો કોઈ અગમ્ય ચમત્કાર તેના જોવામાં આવ્યો કે બીજે દિવસે ઓટલો ખોદાવીને તે શિલા કઢાડી નાખવી પડી.

એક વખત દેહરાના કોટની બહાર ઠાકોરની જમીનમાં ઉભેલું નિંખડાનું વૃક્ષ પવનના અપાટથી ઉખડીને મંદિરના કંપાઉંડમાં જઈ પડ્યું. આ વૃક્ષ પોતાના તાબાની જમીનમાંનું હોવાથી ઠાકોર સાહેબે પોતાના કબજામાં લેઈ લીધું, પણ દૈવેચ્છાથી તેમને કોઈ અગમ્ય ભય લાગ્યો કે કાપ્યું કપાવ્યું તે ઝાડ ઠાકોરે પાછું દેરાસરમાં મોકલાવી દીધું. ઇત્યાદિ અનેક ચમત્કારિક વાતો રામસોણના લોકોના મુખથી સંભળાય છે. આ ચમત્કારોની સત્યતા વિષે વિવેચન કરવાનું આ સ્થલ નથી, પણ આ ચમત્કારોનું જે પરિણામ આવતું જોઈએ તે સંપૂર્ણ રીતે આવ્યું છે. ગામની સર્વ પ્રજાનો જિનમંદિર પ્રત્યે ભક્તિભાવ પ્રત્યક્ષ જોવાય છે. ગામના ઠાકોર સાહેબની પણ આ દેહરા તરફ ઘણી સહાનુભૂતિ છે. અને કોઈ જીર્ણોદ્ધાર કરાવનાર હોય તો તે માટે જોઈએ તેટલી જમીન મફત આપવાનું પોતે જણાવે છે. હું જ્યારે ત્યાં હતો ત્યારે પહેલેજ દિવસે એક મુસલમાન ઠાકોરે આવીને દેહરાની બરાબર સાર સંભાળ રાખવાના માટે શ્રાવકોને ઉપદેશ કરવાની મહેનત ભલામણ કરી હતી આ દાખલાઓ ઉપરથી રામસોણના લોકોની જૈન મંદિર પ્રત્યેની પૂજા-પુદ્ધિનું માન થઈ શકે તેમ છે.

હાલમાં જે ભોંયરામાં પ્રતિમા છે તે જીર્ણ થયેલું હોઈ મુધરાવવા યોગ્ય છે. ભોંયરા ઉપર નહાનું શિખરબંધ દેહરું બંધાવવાનું કામ થોડા વર્ષ પહેલાં આમના શ્રાવકોએ શરૂ કરાવ્યું હતું જે બે હજાર જેટલી રકમ ખર્ચાયા પછી દ્રવ્યના અભાવે બંધ પડ્યું છે.

ભોંયરાની આબુખાબુ જુના વખતનો કોટ છે જે કેટલેક ઠેકાણે-મુખ્યતઃ દક્ષિણ તરફનો-પડીને જમીન દોસ્ત થયો છે અને તે ઠેકાણે હાલમાં કાંટાની વાડ કરવામાં આવી છે.

ઉપરના થોડાજ વિવરણથી વાંચકો સમજી શક્યા હશે કે રામસોણ તીર્થની વર્તમાન સ્થિતિ ઘણી ખરાબ છે.

ભોંયરાની મરામત, અપૂર્ણ શીખરની પૂર્ણતા અને નવા કોટને માટે હાલ તરત ઓછામાં ઓછી ઠસ હજાર રૂપીયાની જરૂર છે.

જૈન તીર્થ ભીમપટ્ટી અને રામસૈન્ય.

૭૭

આની ઉપયોગીતાનો ઉપદેશ કરતાં તે વેળાએ ડીસા-કેમ્પના સંઘે આ કામ ઉપાડી લેવાની હિમ્મત દેખાડી હતી અને તે માટે ટીપ પણ શરૂ કરી દીધી હતી, જેમાં કેમ્પ અને રાજપુર વિગેરેની મળી લગભગ રૂ. ૨૦૦૦) ની રકમ તેજ વખતે લખાઈ ગઈ હતી અને શેઠ આણુંદણ કદયાણુજીની પેઢી તરફથી યોગ્ય મદદ મળતાં કાર્ય શરૂ કરવાનો વિચાર રાખ્યો હતો. આ માટે ડીસા કેમ્પના સંઘનું એક ઉપચુરેશન આણુંદણ કદયાણુજીની પેઢીની મુલાકાતે ગયું અને યોગ્ય મદદની માગણી કરી, પણ પેઢી તરફથી ઉત્તર મળ્યો કે આવતી જનરલ મિટીંગમાં આનો વિચાર થશે. છેવટે જનરલ મીટીંગે થઈ અને બીજી પણ ફેટલીયે મીટીંગો ભરાઈ ગઈ; પણ સાડા ત્રણ વર્ષ સુધી ડીસા-કેમ્પના સંઘની માગણીનો કંઈ પણ ઉત્તર મળ્યો નહિં. આ પ્રમાણે મદદના અભાવે અને કાર્ય ઉપાડનાર સંઘના પ્રમાદના પરિણામે રામસૈન્ય તીર્થના જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય રખડયું.

હવણું મહારા જાણવામાં આવ્યું છે કે રામસૈન્ય ના જીર્ણોદ્ધાર માટે એક હબ્બરની રકમ આપવાનો ઉક્ત પેઢીએ નિર્ણય કર્યો છે અને તે રકમ લેઈ જવા માટે ડીસા-કેમ્પના સંઘને પેઢી તરફથી હાલમાંજ ખબર અપાઈ છે.

આ પ્રસંગે મહારે ડીસા-કેમ્પના સંઘને ઉદ્દેશીને બે બોલ કહેવાની જરૂર જણાય છે કે તેણે જે ઉત્સાહથી આ તીર્થના ઉદ્ધારનું કામ માથે લીધું હતું તેજ ઉત્સાહથી હવે શરૂ કરી દેવું જોઈએ. એ કહેવાની જરૂર નથી કે આ કામને માટે હજી છ સાત હબ્બરની જરૂર છે, પણ મહેને વિશ્વાસ છે કે આ કામને માટે ઉક્ત સંઘ બે થોડી પણ મહેનત કરશે તો તેટલી રકમ વગર મુશ્કેલીએ મેળવી શકશે.

શેઠ આણુંદણ કદયાણુજીની પેઢીને પણ મહારી નમ્ર ભલામણ છે કે જો આ કાર્યને માટે ડીસા કેમ્પનો સંઘ પોતાની અશક્તિ જ બતાવે તો તાકીદે આ કામ પેઢીએ પોતાના હાથમાં લઈ નામ શેષ થતા પ્રાચીન જૈન તીર્થનો ઉદ્ધાર કરી પોતાની ફરજ અદા કરવી જોઈએ.

ભીમપટ્ટી અને રામસૈન્ય તીર્થના સંબંધમાં જુનો અને નવો જે કંઈ ઇતિહાસ અમારા જાણવામાં હતો તે સંક્ષેપમાં ઉપર જણાવી દીધો છે. આશા છે કે નવીન મંદિર કશવવા કરતાં જીર્ણોદ્ધાર કરવામાં આઠ ગણું ફલ બતાવનાર અને માનનાર વૈરાગી અને બૃહસ્થ વાચકો ઉપર્યુક્ત બનને તીર્થોને વિષે પણ તે ઉપદેશને લાગુ પાડશે. તથાસ્તુ.

રામપુરા. (ભકોડા)

મુનિ કદયાણુવિજય.

તા. ૧૧-૮-૧૯૨૦

પરિશિષ્ટ અ.

ભીમપદ્મીય ગચ્છ સંબંધી લેખો^૧

૧ સં ૧૫૦૬ વર્ષે વૈશાખ શુ. ૧૨ ગુરો ગુર્જર જ્ઞા ૦ દો ૦ ગોપાલ મા ૦ સાઈ પિતૃમાતૃશ્રેયસે સુત ધર્માસાયરાખ્યાં શ્રીશીતલનાથચિન્નં કા ૦ શ્રીપૂર્ણિમાપક્ષે ભીમપદ્મીય મ ૦ શ્રીજયચંદ્રસૂરીણામુપદેશેન પ્ર ૦ ॥

૨ સં ૧૫૦૭ વર્ષે વૈશાખ શુદિ ૧૦ તુષે શ્રીશ્રીમાલ જ્ઞાતીય વ્ય ૦ સોમ મા ૦ ગુંહવદે પુત્ર સુરા મા ૦ સુહાગદે પિતૃમાતૃશ્રેયસે સુ ૦ પાંચાકેત્ર મીસંભવ-મુખ્ય પંચતીર્થી કા ૦ પૂર્ણિમાપક્ષે શ્રીભીમપદ્મીય શ્રીપાસચંદ્રસૂરિપદે મ ૦ શ્રીજય-ચંદ્રસૂરીણામુપદેશેન પ્ર ૦ વિધિના ॥

૩ સં ૧૫૩૬ વર્ષે માઘવદિ ૭ સોમે શ્રીશ્રીમાલજ્ઞાતીય મં ૦ માઢળ મા ૦ માલ્હણદે સુત મં ૦ માધર મા ૦ કરમી પિત્રોઃ શ્રેયસે પુત્ર મં ૦ દેવસીકેન શ્રીવિ-મલનાથચિન્નં કા ૦ શ્રીપૂર્ણિમાગચ્છે ભીમપદ્મીય મ ૦ શ્રીભાવચંદ્રસૂરિપદે મ ૦ શ્રી ચારિત્રચંદ્રસૂરીણામુપદેશેન પ્રતિ પાઢલા પ્રામવાસ્તવ્ય ॥

૪ સં ૧૫૭૮ વર્ષે માઘવદિ ૯ સોમે શ્રીશ્રીમાલ જ્ઞા ૦ મં ૦ નારદ મા ૦ રંગી પુ ૦ મં ૦ વરજાંગેન મા ૦ જીતુ પુ ૦ મં ૦ કાન્હ મં ૦ મેઘરાજાદિસમસ્ત કુટુંબયુતેન કાકરવાસ્તવ્યા ધર્મમગિની શ્રા ૦ માંજૂશ્રેયસે શ્રીવિમલનાથચિન્નં કા ૦ શ્રીપૂર્ણિમાપક્ષે ભીમપદ્મીય મ ૦ શ્રીચારિત્રચંદ્રસૂરિપદે મ ૦ શ્રીમુનિચંદ્રસૂરીણામુપ-પદેશેન પ્ર ૦ પત્તનવા ૦ ॥

૫ સ્વસ્તિશ્રીઃ । સંવત્ ૧૫૯૮ વર્ષે પૌષવદિ ૧ સોમે શ્રીકેશવંશે વ્યવ ૦ પરવત મા ૦ ફદકૂ સત્પુત્ર વ્ય ૦ જયતા મા ૦ અહિવદે પુ ૦ વ્ય ૦ શ્રીપાલપરિ-વારેણ સો (સ્વો) કવિત્તેન કર્મેર્નિર્જરાર્થે સ્વામ્નપરિવારશ્રેયોર્થે શ્રીપાર્શ્વનાથચિન્નં કા ૦

૧ આ લેખોમાં કેવળ 'ભીમપદ્મીય' શબ્દનો જ ઉલ્લેખ છે. 'ગચ્છ' શબ્દ લખવામાં આવ્યો નથી, ગચ્છ તરીકે 'પૂર્ણિમાપક્ષ' અને 'પૂર્ણિમાગચ્છ' શબ્દો લખાયા છે. આ ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાય છે કે 'ભીમપદ્મીય ગચ્છ' પૌર્ણમિક ગચ્છની જ એક શાખા છે; તથાપિ શાખાને સ્વતંત્ર ગચ્છ તરીકે ઉલ્લેખવાની પુરાણી રીતને અનુસરીને અમેએ આ સ્થાનકે 'ભીમપદ્મીય' શબ્દની સાથે 'ગચ્છ' શબ્દ જોડ્યો છે.

૧૧ તીર્થ ભીમપણી અને રામચૈત્ય.

૫૬

પ્રતિ૦ શ્રીપૂર્ણિમાપણે ભીમપણીય મ૦ શ્રીમુનિચંદ્રસૂરિપદે શ્રીવિનયચંદ્રસૂરીલાલુપ-
દેશેનેતિ મદ્રં ॥*

પરિશિષ્ટ વ.

ભીમપણી (ભીલડિયા) તીર્થના લેખો—

૧ સંવત્ ૧૨૧૫ વર્ષે વૈશાખ શુદિ ૯ દિને શ્રે૦ તિહણસર (?) માર્યા
શાંતી શ્રેયોર્થ રતમા (ના) કેન શ્રી શાંતિનાથવિંબં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં ન-તિ-ગચ્છીય
શ્રી....(વર્તમાન ?) સૂરિશિષ્યે શ્રી રત્નાકરસૂરિભિઃ ।^૧

૨ સંવત્ ૧૩૨૪ વૈશાખ વદિ ૫ બુધે શ્રી ગૌતમસ્વામિમૂર્તિઃ શ્રી જિને-
શ્વરસૂરિશિષ્ય શ્રી જિનપ્રબોધસૂરિભિઃ પ્રતિષ્ઠિતા કારિતા ચ સા.....પુત્ર સરિવહ-
જનેન મૂકદેવાદિભાવસહિતેન સ્વશ્રેયોર્થ કુટુંબશ્રેયોર્થ ચ ।^૨

૩ સં૦ ૧૩૪૪ વર્ષે જ્યેષ્ઠ શુદિ ૧૦ બુધે શ્રે૦ કલ્પમસિંહેન અંબિકા
કારિતા ।^૩

૪ સં૦ ૧૩૪૪ વર્ષે જ્યેષ્ઠ શુદિ ૧૦ શ્રે૦ કલ્પમસિંહેન કારિતઃ ।^૪

૫ સં૦ ૧૩૫૧ વર્ષે ગુજરજ્ઞાતીય ઠ૦ સ્ત્રીમાસુતયા ઠ૦ લક્ષ્મીકૃષ્ણસંભૂતયા
વાર્દે હીરકયા આત્મશ્રેયસે શ્રીપાર્શ્વનાથવિંબં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં શ્રીમૂ (ન ?) રેશ્વર-
સૂરિભિઃ । શુભં ભવતુ ।^૫

૬ સંવત ૧૩૫૮ વર્ષે આશ્વિન વદિ ૧૫ સોમે શ્રીમાલજ્ઞાતીય શ્રેષ્ઠિ
સોમણ સુત સમરાકેન મૂર્તિઃ કારાપિતા ।^૬

* ઉપરના પાંચે લેખો શ્રીશુદ્ધિસાગરસૂરિ સંગૃહીત ' જૈન ધાતુપ્રતિમા લેખ સંગ્રહ ' ભાગ ૧ લા માં અતુકમે નંબર ૩૦૯-૧૧૩-૩૪૪-૩૮૫-૩૮૩ તરીકે છપાયેલ છે.

૧ આ લેખ ભીલડિયાના દેહરામાં રહેલી એક ધાતુની પ્રતિમા ઉપર છે.

૨ આ લેખ ભોંયરાની અંદર એક આલામાં બેઠેલી ગૌતમ સ્વામિની પ્રતિમાને નીચે છે.

૩-૪ આ બન્ને લેખો જમીનમાંથી નીકળેલ અને હાલ ગામમાં નમિનાથના મંદિરમાં રહેલી અંબિકાની અને એક દેવની મૂર્તિ નીચે કાતરેલા છે.

૫ આ લેખ પણ ભીલડિયાના મંદિરમાંની એક ધાતુની પ્રતિમા ઉપર છે.

૬ ધર્મશાળાની દક્ષિણ બીત પાસેના શિવમંદિરની બીતમાં જડેલા એક પથર ઉપર કોઇક દેવતાની ન્હાની મૂર્તિ છે અને તેની નીચે આ લેખ કાતરેલો છે. આ લેખ જૈન હોવાની અમને શંકા છે.

૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પરિશિષ્ટ ક.

રામસૈન્યતીર્થના લેખો—

- ૧ અનુવર્તમાનતીર્થ—પ્રણાયકાદ વર્ધમાનજિનવૃષભાત્ ।
 શિષ્યક્રમાનુયાતો જાતો વજ્રસ્તદુપમાનઃ ॥
 તચ્છાસ્વાયાં જાત સ્થાનીયકુલોદ્ભૂતો (દ્ભવો) મહામહિમા ।
 ચદ્રકુલોદ્ભવસ્તત (તો) વટેશ્વરાશ્વઃ ક્રમ—બલઃ ॥
 થારાપદોદ્ભૂતસ્તસ્માદ્ ગચ્છોત્ર સર્વદિક્કલ્યાતઃ ।
 સુદ્ધા—યસો (શુદ્ધાચ્છયશો) નિકરૈર્ધવલિતદિક્ચક્રવાલોસ્તિ ॥
 તસ્મિન્ ભૂરિષુ સૂરિષુ દેવત્વમુપાગતેષુ વિદ્વત્સુ ।
 જાતો જ્યેષ્ઠાર્યસ્તસ્માત્ શ્રીશાંતિભદ્રાશ્વઃ ॥
 તસ્માન્ન સર્વદેવઃ સિદ્ધાંતમહોદધિઃ સદાગાહઃ ।
 તસ્માન્ન શાલિભદ્રો ભદ્રનિધિર્ગચ્છગતબુદ્ધિઃ ॥
 શ્રીશાંતિભદ્રસૂરૌ પ્રતપતિ જા— —પૂર્ણભદ્રાશ્વઃ ।
 રઘુસેના—સ્તિ— — — — — બુદ્ધીન્ ॥
 — — —પ(ય?) દિવં વિંબં નાભિસૂનોર્મહાત્મનઃ ।
 લક્ષ્મ્યાશ્ર્વંચલતાં જ્ઞાત્વા જીવિતત્ત્વં વિશેષતઃ ॥
 મંગલં મહાશ્રીઃ ॥ સંવત્ ૧૦૮૪ ચૈત્રપૌર્ણર્માસ્યામ્ ॥^૧
- ૨ શ્રીચીરાપદીયગચ્છે રઘુસેનીયરાજ્યે સં૦ ૧૦૮.....^૨
- ૩ સંવત્ ૧૨૮૬ વર્ષે વૈશાખ શુદિ ૧૦ ગુરૌ શ્રે૦ રાજા ધનાકયોઃ
 સુત કેલ્હણેન આત્ત્ર શ્રેયોર્થ પ્રતિમા કારિતા પ્રતિષ્ઠિતા પં૦ પૂર્ણકલસેન ॥^૩

૧ આ પ્રશસ્તિ જતીનમાંથી નિકળેલ અને હાલમાં રામસૈન્યના જિનમંદિરના કાટની અંદર પડેલા ધાતુના એક મ્હોટા પરિકર ઉપર લખેલી છે.

૨ આ લેખ ખેત્રમાંથી નિકળેલા ધાતુના મ્હોટા કાઉસગિયાના પગની પાસે લખેલો છે. લેખનો છેલ્લો કેટલોક ભાગ ત્રુટિ ગયો છે. સં. ૧૦૮૪ માંથી યોગડો ઉડી ગયો જણાય છે તેથી હાલ સં. ૧૦૮ વંચાય છે.

૩ આ લેખ તગડામાંથી નિકળેલ એક ન્હાની ધાતુની પ્રતિમાની પછવાડે છે.

સહાનુભૂતિથી જીવન-સાફલ્ય.

૮૧

સહાનુભૂતિથી જીવન-સાફલ્ય.

વીઠલદાસ મુળચંદ શાહ, બી. એ.

“તમે તમારા પોતાના આત્માનો તિન્ન દૃષ્ટિથી વિચાર કરો, પરંતુ જ્યારે તમે બીજા લોકો તરફ જુઓ ત્યારે અનુકંપાયુક્ત દૃષ્ટિથી જુઓ. સાધારણ મનુષ્યેના મુખમાંથી અપશબ્દો નીકળે છે તેવા તમે કદી પણ ન બોલો.”

ઈલા બ્હીલર વિલકાકસ.

“તમારી પીડા કેવી છે એમ હું પીડિત મનુષ્યોને પૂછતો નથી, પરંતુ તેઓની પીડા જોઈને હું પોતે પીડિત બની જાઉં છું અને પીડાનો અનુભવ કરવા લાગું છું.”

વાલ્ટ બ્હાઇટ મેન.

એટલું આત્મ-દમન આપણે પ્રાપ્ત કરી લીધું હોય છે તેટલા પ્રમાણમાં આપણે બીજા લોકો તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવી શકીએ છીએ. જ્યાંસુધી આપણે પોતાની જાત ઉપર દયા કરીએ છીએ અને પોતાની તરફજ સહાનુભૂતિ દર્શાવીએ છીએ ત્યાંસુધી આપણે બીજાનો વિચાર કરી શકતા નથી. જો આપણે આપણી પોતાની પ્રશંસા, રક્ષા અને સંમતિનો વિચાર કર્યા કરીએ છીએ તો આપણે બીજાની સાથે પ્રેમમય વ્યવહાર કરી શકતા નથી. બીજાનો વિચાર કરવો અને પોતાની જાતનો વિચાર ભૂલી જવો તેને સહાનુભૂતિ કહેવામાં આવે છે.

અન્ય મનુષ્યો તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવવા માટે પહેલાં આપણે તેઓની સ્થિતિ સમજવી જોઈએ અને તેઓની સ્થિતિ સમજવા માટે તેઓના સંબંધમાં પ્રથમથી ખરાબ વિચારો બાંધી લેવા જોઈએ નહિ-જેવા તેઓ હોય છે તેવાજ તેઓને જોવા જોઈએ. આપણે બીજા લોકોની આંતરિક સ્થિતિની અંદર પ્રવેશ કરવો જોઈએ અને તેઓને નેત્રે વડે જોઈને તથા તેઓના અનુભવના અનુક્રમને સમજીને તેઓની જેવા બની જવું જોઈએ; પરંતુ એટલું તો નિઃસંદેહ છે કે જેઓની યુદ્ધિ અને અનુભવ આપણાં કરતાં વધીયાતા છે અને તેમજ જેઓ કરતાં આપણે આપણી જાતને ઉન્નત અને ઉચ્ચ પાનીએ છીએ તેવા લોકોની સાથે આપણે ઉક્ત પ્રકારનો વ્યવહાર કરી શકતા નથી; કેમકે સહાનુભૂતિ અને સ્વાર્થ એક સ્થાન પર સ્થિર રહી શકતા નથી; પરંતુ આપણે આપણી જાતને જે પાપો અને કલેશોમાંથી સફળતા પૂર્વક મુક્ત કરી લીધી છે તેવા પાપો અને કલેશોમાં જેઓ ફસાએલા છે તેઓની તરફ આપણે સહાનુભૂતિ દર્શાવી શકીએ છીએ. જે પુરૂષની મહત્તા આપણા કરતાં વધારે હોય છે તેને આપણે આપણી સહાનુભૂતિની છાયાથી ઢાંકી શકતા

નથી, પરંતુ આપણે તેઓની સાથે એવી રીતે વર્તી શકીએ કે જેથી આપણે તેઓની મહત્તર સહાનુભૂતિનો લાભ લઈ શકીએ અને જે પાપો તથા દુઃખોમાં આપણે ફસાયેલા હોઈએ તેમાંથી આપણે મુક્ત થઈ શકીએ.

પક્ષપાત અને દુષ્કામનાઓ સહાનુભૂતિના માર્ગમાં મહાન અંતરાય રૂપ છે અને અંહિકાર સહાનુભૂતિ ગ્રહણ કરવામાં બાધા કારક થઈ પડે છે. જે મનુષ્યને માટે તમારા મનમાં પ્રથમથીજ તિરસ્કાર હોય છે તેની સાથે તમે સહાનુભૂતિ રાખી શકતા નથી. વળી જેને માટે તમારા મનમાં પ્રથમથીજ દ્રેષની લાગણી ઉત્પન્ન થઈ હોય છે તે મનુષ્ય તમારી સાથે સહાનુભૂતિથી વર્તે એમ તમે ધ્રુવતા નથી. જે મનુષ્ય તરફ તમને તિરસ્કાર હોય છે તેમજ જેના પ્રતિ તમે તમારી પાશવબુદ્ધિથી ધૂર્ધા રાખો છો તેનું જીવન તમારા સમજવામાં આવી શકતું નથી; પરંતુ તમે તેને માટે તમારા હૃદયમાં જેવા અપૂર્ણ અને અપકવ વિચારો બાંધ્યા હોય છે તે અનુસાર તેનું જીવન તમારા સમજવામાં આવી શકે છે. તમારી પોતાની અશુદ્ધ અને કારણ શૂન્ય સમ્મતિને લઈને તમને કેવળ તેની પુરાઈ દૃષ્ટિગત થઈ શકે છે અને બહાર દૃષ્ટિગત થઈ શકતી નથી.

જે તમારે બીજા લોકોના જીવનને યથાર્થતઃ સમજવું હોય તો તમારે તેની તથા તમારી વચ્ચે રૂચિ વા અરૂચિ, પક્ષપાત અને સ્વાર્થી વાસનાઓને આવવા દેવી જોઈએ નહિ, તમારે તેના કાર્યોનો વિરોધ ન કરવો જોઈએ અને તમારે તેના વિચારોને દૂષિત કરાવવા જોઈએ નહિ. અદ્ય સમય પર્યંત તમે તમારી જાતને પૃથક્ રાખીને તેની સ્થિતિને યથાર્થ અભ્યાસ કરો. માત્ર આ રીતે તમે તેના મિત્ર બનીને તેના જીવન તથા અનુભવને પૂર્ણતાથી સમજી શકશો અને જ્યારે તે સમજી લેશે ત્યારે પછી તમે કદીપણ તેને નિન્દિત અને દૂષિત કરાવશો નહિ. મનુષ્યો એક બીજાને દૂષિત અને અપરાધી બનાવવાથી એક બીજાને યથાર્થ રીતે સમજી શકતા નથી. જ્યાંસુધી તેઓ પોતાની જાત ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરી લેતાં નથી અને પોતાની જાતને શુદ્ધ બનાવતા નથી ત્યાંસુધી તેઓ સમજી પણ કેવી રીતે શકે ?

વૃદ્ધિ, પરિપક્વતા અને વિસ્તારનેજ ‘જીવન’ કહેવામાં આવે છે અને એક રીતે જોતાં તો પાપાત્મા અને પુણ્યાત્માની વચ્ચે વિશેષ ભેદ નથી, પરંતુ ક્રકત શ્રેણી અને ક્રમનોજ ભેદ રહેલો છે. પુણ્યાત્મા મનુષ્ય કોઈ વખતે પણ પાપાત્મા હશે અને પાપાત્મા મનુષ્ય ભવિષ્યમાં પુણ્યાત્મા બની જશે. પાપાત્મા મનુષ્ય એક બાળક સમાન છે અને પુણ્યાત્મા વૃદ્ધ સમાન છે. જે મનુષ્ય પાપાત્મા મનુષ્યોને દુષ્ટ માનીને તેનાથી પોતાની જાતને પૃથક્ રાખે છે તે એવા માણસની જેવો છે કે બાળકોને નિર્બોધ, અનાજાકારી અને રમત રમનારા માનીને તેઓથી દૂર રહે છે.

સહાનુભૂતિથી જીવન-સાફલ્ય.

૮૩

જીવન સંમાન હોવા છતાં દેખાવમાં કંઈક ભેદ મોટામ પડે છે. પુણ્યો વૃક્ષથી પૃથક્ પદાર્થ નથી, પણ વૃક્ષનાજ અંગભૂત છે. તેવીજ રીતે પુણ્યાત્મા મનુષ્ય એક પરિપક્વ અને પરિણત છે. પાપાત્મા મનુષ્ય એ છે કે જેની બુદ્ધિ અપરિપક્વ છે અને જે અજ્ઞાનતા વશ થઈ અશુદ્ધ કાર્ય પ્રણાલીકામાં ફાળે રાખે છે. પુણ્યાત્મા મનુષ્ય એ છે કે જેની બુદ્ધિ પરિપક્વ છે અને જેની કાર્ય પ્રણાલીકા શુદ્ધ અને સત્ય છે. એક પાપાત્મા મનુષ્ય બીજા પાપાત્મા મનુષ્યને દૂષિત બનાવે છે, કારણ કે તે કાર્યની અશુદ્ધ પ્રણાલીકા છે. પુણ્યાત્મા મનુષ્ય પાપી મનુષ્યને દૂષિત કરાવતો નથી, કેમકે તેને એ વાતનું સ્મરણ રહે છે કે “એક વાર હું પોતે પણ એ દશામાં હતો” તેથી તેને પોતાનો લઘુબ્રાતા અથવા મિત્ર સમજીને તેની સાથે ગભીર સહાનુભૂતિ રાખે છે, કારણ કે સહાનુભૂતિ રાખવી તે કાર્યની શુદ્ધ અને ઉચ્ચત પ્રણાલીકા છે.

જે પરિપક્વ મહાત્મા સર્વની સાથે સહાનુભૂતિ રાખે છે તેને બીજાની સહાનુભૂતિની અપેક્ષા હોતી નથી; કેમકે તેણે પાપ અને ક્લેશ ઉપર જીત મેળવી છે અને તે સર્વદા આનંદમાંજ મગ્ન રહે છે. પરંતુ જે કિલ્લેટ હોય છે તેને સહાનુભૂતિની પરમ આવશ્યકતા છે અને જે પાપિષ્ઠ હોય છે તેજ કિલ્લેટ હોય છે. જ્યારે મનુષ્ય એમ સમજવા લાગે છે કે પ્રત્યેક માનસિક વા કાયિક પાપને લઈને તે અવશ્ય ક્લેશ પ્રાપ્ત કરશે, ત્યારે તે બીજા લોકો ઉપર દોષારોપ કરવાનું ત્યજી દે છે અને પાપથી ઉત્પન્ન થયેલું તેઓ કલેશમય જીવન જોઈને તે તેઓની સાથે સહાનુભૂતિ રાખવાનો આરંભ કરે છે. જ્યારે તમે તમારી પોતાની જાતને પવિત્ર અને શુદ્ધ બનાવી લેશો ત્યારે તમને ઉપરોક્ત વાત સ્પષ્ટ સંમજાશે.

જ્યારે મનુષ્ય પોતાનાં મનના વિકારોને શુદ્ધ કરી લે છે, સ્વાર્થી ઇચ્છાઓને બદલી નાંખે છે અને અહંકારને દૂર કરે છે, ત્યારે તે સર્વ પ્રકારના માનુષિક અનુભવોને અર્થાત્ સમસ્ત પાપ, હુઃખ, શોક, વિચાર અને ઉદ્દેશોને તથા ધર્મનીતિને સંપૂર્ણતઃ સારી રીતે સમજી શકે છે. સંપૂર્ણ આત્મા-દમન અને સંપૂર્ણ જ્ઞાન એજ ખરેખરી સહાનુભૂતિ છે. જે મનુષ્ય બીજા લોકોને પોતાના પવિત્ર હૃદયની સ્પર્શ દ્રષ્ટિથી જુએ છે તે તેઓના તરફ અવશ્ય કંઈક દર્શાવી શકે છે, તેઓને પોતાના દેહનાજ અંગભૂત ગણે છે, તેઓને પતિત અને પૃથક્ નહિ, પરંતુ પોતાનાજ આત્મા સમાન લેખે છે અને તેઓના સંબંધમાં તે સમજે છે કે=જેવાં પાપો હું પહેલાં કરતો હતો તેવાજ તેઓ પણ કરી રહ્યા છે, જેવો ક્લેશ મેં અનુભવ્યો હતો, તેવાજ તેઓ પણ અનુભવી રહ્યા છે અને જેવી રીતે મને આભ્યંતર શાંતિની પ્રાપ્તિ થઈ તેવીજ રીતે તેઓને પણ થશે. ”

તે જ મનુષ્ય ખરેખરે ભલો અને ધીમાન ગણાયછેકે જે પ્રખલ પક્ષપાતિ હોતો નથી જે સર્વની સાથે સહાનુભૂતિ રાખે છે, અને જે બીજાઓના દોષો જ્ઞેતો નથી. મનુષ્યની બુદ્ધિ જેટલે દૂર પહોંચતી હોય છે તેટલે દૂર તે પોતાની સહાનુભૂતિ વિસ્તૃત કરી શકે છે; અને જેમ જેમ મનુષ્ય નમ્ર અને દયાવાન બનતો જાય છે તેમ તેમ તે વિશેષ બુદ્ધિમાન બનતો જાય છે. સહાનુભૂતિ સંકુચિત હોવાથી હૃદય સંકુચિત બને છે. સહાનુભૂતિને વિસ્તૃત કરવી તે જીવનને પ્રકાશિત અને હર્ષિત કરવા બરાબર છે, તેમજ અન્ય મનુષ્યોને માટે પ્રકાશ અને આનંદનો માર્ગ સુગમતર બનાવવા બરાબર છે.

બીજાની સાથે સહાનુભૂતિ રાખવી એટલે તેના શરીરને પોતાના શરીરમાં ધારણ કરવું અને તેની સાથે સમાન ભાવથી વર્તવું, કેમકે સ્વાર્થશૂન્ય પ્રેમ અત્યંત શીઘ્રતાથી ઐક્ય ઉત્પન્ન કરે છે. જે મનુષ્ય સમસ્ત પ્રાણધારીઓની સાથે સહાનુભૂતિથી વર્તે છે તે એ સર્વની સાથે તન્મય બને છે અને તેને પ્રેમ, નીતિ વિગત સ્પષ્ટતા: બુદ્ધિગત થાય છે.

મનુષ્ય બીજા મનુષ્યોને પોતાની સહાનુભૂતિથી જેટલે દૂર રાખે છે તેટલેજ દૂર તેનાથી સ્વર્ગ, શાંતિ અને સત્ય રહે છે. જે સ્થળે તેની સહાનુભૂતિ સમાપ્ત થાય છે ત્યાંથીજ અંધકાર, દુઃખ અને સંક્ષોભનો આરંભ થાય છે, કેમકે બીજા લોકોને પોતાના પ્રેમથી દૂર રાખવા તે પોતાની જાતને જ પ્રેમના આનંદથી દૂર રાખવા તુલ્ય છે અને સ્વાર્થના અંધકારમય કારાગૃહમાં સકયા કરવા તુલ્ય છે.

જ્યારે મનુષ્યની સહાનુભૂતિ અસીમ બને છે ત્યારે જ તેને સત્યનો અનંત પ્રકાશ દૃષ્ટિગત થાય છે. અસીમ પ્રેમમાંથીજ અસીમ આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે. સહાનુભૂતિ આનંદમય છે. એમાંથીજ સર્વોત્તમ અને પવિત્ર આનંદ ઉપલબ્ધ થાય છે. સહાનુભૂતિ સ્વર્ગીય છે, કારણ કે તેના પ્રકાશમાં સર્વ પ્રકારના સ્વાર્થી વિચારો નષ્ટ થઈ જાય છે અને સર્વની સાથે એકભાવ અર્થાત્ આધ્યાત્મિક સમાનતાનો દૃઢ સંગ રાખવાથી પવિત્ર આનંદની સંપ્રાપ્તિ થાય છે. જ્યારે મનુષ્ય સહાનુભૂતિ રાખવી ભણે છે, ત્યારે તેનું જીવન, તેની દૃષ્ટિ અને તેનું જ્ઞાન વિક્સલ બની જાય છે.

જ્યાંસુધી મનુષ્ય બીજા લોકો વિષે સ્વાર્થી વિચારો કરવાનું તણ દેતો નથી, ત્યાંસુધી તે તેઓની સાથે સાચી સહાનુભૂતિ રાખી શકતો નથી. જે મનુષ્ય સાચી સહાનુભૂતિ રાખે છે તે બીજાઓને પોતાના જેવા જેવાનો પ્રયત્ન કરે છે અને તેઓના વિશેષ પાપ, વાસ્તવ્યો, દુઃખ, વિશ્વાસ, પક્ષપાત ઇત્યાદિ જાણવાની ચેષ્ટા કરે છે. તે છેવટે જાણી લે છે કે, લોકો પોતાની આધ્યાત્મિક ઉન્નતિની કયી શ્રેણી સુધી પહોંચી ચુક્યા છે, તેઓનો અનુભવ કેટલો છે અને તેઓ પોતાની દશાને હમણા બદલી શકે એમ છે કે નહિ. તે ઉપરાંત તે જાણી લે છે કે તેઓનું જ્ઞાન જેવા પ્રકારનું છે, તે અનુસાર તેઓ વિચારો અને કાર્યો કરે છે. વળી તે એ પણ

સહાનુભૂતિથી જીવન-સાફલ્ય.

૮૫

જાણી લે છે કે તેઓની અલ્પ બુદ્ધિ અને જ્ઞાન સારા ઉદાહરણો દ્વારા સહાયતા અને ઉત્તરિત પામી શકે એમ છે, પરંતુ તેમાં તત્ક્ષણ પરિવર્તન વધ શકે તેમ નથી. વિવેક અને પ્રેમના પુષ્પોના વિકાસ માટે સમયની અત્યાવશ્યકતા છે અને ઇર્ષ્યા તથા મૂર્ખતાનો શિબિરથી નાશ થઈ શકતો નથી.

આ પ્રકારના મનુષ્યો પોતાના સર્વ પરિચિત મનુષ્યોના આભ્યન્તર જગતના દ્વારા શોધી લે છે, તેને ઉઘાડે છે, તેની અંદર પ્રવેશ કરે છે અને તેઓનાં જીવનનાં પવિત્ર મંદિરમાં નિવાસ કરીને તેઓ સર્વની સાથે એકમેક બની જાય છે. તેઓને તિરસ્કાર, ક્રોધ અને દ્વેષ કરવાનું કંઈ પણ કારણ મળતું નથી અને તેઓનાં હૃદયમાં અધિકાર, અનુકંપા, ઈર્ષ્યા તથા પ્રેમનો નિવાસ થવા લાગે છે. આવા મનુષ્યો પોતાની જાતને સર્વમય માને છે અને એમ સમજે છે કે સર્વ મનુષ્યો પોતાની સંમાન છે અને તેઓની પ્રવૃત્તિઓ પણ પોતાની જેવી છે, માત્ર તેમાં ન્યુનાધિકતાનો જ ભેદ છે. અર્થાત્ તેઓ બીજાના હૃદયમાં પાપ-પ્રવૃત્તિઓ કામ કરતી જુએ છે તો તેઓ પોતાનાં હૃદયમાં ઉતરી જુએ છે કે આ પ્રકારની પ્રવૃત્તિ તો મારા મનમાં પણ રહે છે, પરંતુ તેણે પાપ તરફ જવું છોડી દીધું છે. જો તેઓ બીજાનાં હૃદયમાં પુણ્ય પ્રવૃત્તિ જુએ છે તો તેઓ પોતાનાં મનમાં પણ એવીજ પુણ્ય પ્રવૃત્તિ જુએ છે.

એક મનુષ્ય બીજા મનુષ્યોથી ભિન્ન નથી. જે ભેદ છે તે પ્રકૃતિનો નથી, પરંતુ માત્ર સ્થિતિનો જ છે. કદિ કોઈ મનુષ્ય બીજાને પોતાનાં કરતાં અધિક પવિત્ર ધારી પોતાની જાતને તેનાથી ભિન્ન માને તો તે તેનું અજ્ઞાન સૂચવે છે. વસ્તુતઃ કોઈ કોઈનાથી પૃથક્ નથી. સહાનુભૂતિના પવિત્ર મંદિરમાં પુણ્યાત્મા અને પાપાત્મા ભેગાં મળે છે અને એક બને છે.

અત્ર પ્રશ્ન થશે કે સહાનુભૂતિની આવશ્યકતા સૌથી વધારે કોને હોય છે? પુણ્યપ્રતાપી, જ્ઞાની, યાને મહાત્માઓને તેની આવશ્યકતા હોતી નથી. જ્ઞાનરહિત અપરિપક્વ મનુષ્યને જ તેની અનિવાર્ય જરૂર હોય છે. જેઓ જેટલા વધારે પાપી છે તેઓ તેટલા વધારે દુઃખી છે, આથીજ તેઓને સહાનુભૂતિની તેટલીજ અધિક આવશ્યકતા છે. પુણ્યાત્મા પુરૂષોને સહાનુભૂતિની આવશ્યકતા નથી, પરંતુ પાપાત્માઓને જ છે. જેઓ દ્વિષિત કર્મો વડે દીર્ઘ સમય પર્યંત પાપ સંચય કરી રહ્યા છે તેઓને સહાનુભૂતિની મહાન્ અગત્ય છે.

એક પ્રકારનું પાપ કર્મ કરનાર માણસ બીજા પ્રકારનું પાપ કરનારને અપરાધી અને અધમ માને છે. તે એમ વિચારતો નથી કે જોકે મારું અને તેનું પાપ ભિન્ન પ્રકારનું છે, તો પણ આખરે તે પાપ જ છે. તે એમ નથી વિચારતો કે સર્વ પ્રકારનાં પાપ એક જ છે, માત્ર તેનાં સ્વરૂપમાં જ ભેદ છે. મનુષ્ય પોતે જેટલો પાપી

હોય છે તેટલોજ તે બીજાઓને પાપી ધારે છે. જ્યારે તેને સદ્જ્ઞાન થાય છે અને તે પાપથી વિમુખ બને છે તથા તેનાથી બચવાનો યત્ન કરવા લાગે છે, ત્યારે તે બીજાઓને પાપી ધારતા અટકે છે અને તેઓની તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવવા લાગે છે. પરંતુ આ એક અટલ નિયમ છે કે ઇંદ્રિયોને વશ થઈ ગયેલા પાપી મનુષ્યો પરસ્પર એક બીજાને દૂષિત ધારે છે અને ધિક્કારે છે. જે મનુષ્યને સર્વ લોકો દૂષિત ધારે છે અને જેને સહુ ધિક્કારે છે. તે જો તે લોકોના ધિક્કારને લાભદાયક સમજી વિચાર કરે કે “ મારા અપરાધોને લઈને તેઓ મને દૂષિત માને છે ” તો તેની ઉન્નતિ થવા લાગે છે અને તે પોતે બીજાને દૂષિત માનવાનું ત્યજી દે છે.

જે વાસ્તવિક રીતે સત્ય ધરાવણ અને ભલો મનુષ્ય છે તે બીજાની નિંદા કરતા નથી. આવો મનુષ્ય સ્વાર્થ અને ઉદ્દેગને દૂર રાખીને પ્રેમ અને શાંતિ સહિત રહે છે તેમજ સર્વ પ્રકારનાં પાપો અને તેનાથી જે જે દુઃખ અને ક્લેશ સમુપસ્થિત થાય છે તે સર્વ તેના બાણનામાં આવે છે. તે નિદ્રામાંથી જાગીને, જ્ઞાનનો પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરીને અને સ્વાર્થમયતાને ત્યજી દઈને સર્વની સાથે પવિત્ર સહાનુભૂતિ રાખે છે. જો લોકો આવા મનુષ્યને દૂષિત ઠરાવે છે અને ધિક્કારે છે તો પણ તે તેઓની સાથે સહાનુભૂતિ પ્રગટ કરે છે અને વિચારે છે કે “ લોકો અજ્ઞાનતાને લઈને મને ધિક્કારે છે અને તેઓને પોતાનાં ખરાબ કર્મોનું ફલ ભોગવવું પડશે. ”

જેઓ તમને ધિક્કારતા હોય તેઓની સાથે આત્મદમન અને જ્ઞાન વૃદ્ધિની સહાયથી સ્નેહ રાખતા શીખો. તેઓની બુરાઈ તરફ દૃષ્ટિ ન કરો; કદાચિત્ તમારા પોતાના મનમાં પણ કોઈ અનિષ્ટ વાત હશે. જો તમે તમારા પોતાના દોષોને સંપૂર્ણ રીતે સમજી લેશો તો તમે બીજાની નિંદા કરવાનું ત્યજી દઈને તમારી પોતાની બાતને ધિક્કારવા લાગશો. સાધારણ રીતે સહાનુભૂતિ કહેવામાં આવે છે તે ખરેખરી જેને સહાનુભૂતિ નથી, પરંતુ તે એક પ્રકારનો શારીરિક સ્નેહ છે. જે આપણી સાથે સ્નેહભાવ રાખે તેની સાથે આપણે સ્નેહભાવ રાખીએ એ તો એક માનુષિક પ્રકૃતિ છે; પરંતુ જેઓ આપણી સાથે સ્નેહ ન રાખતા હોય તેઓની સાથે સ્નેહભાવ રાખીએ તેજ પાવત્ર સહાનુભૂતિ કહી શકાય.

સહાનુભૂતિની આવશ્યકતા દુઃખ અને ક્લેશને લઈને જ છે; કેમકે આ જગતમાં એવું કોઈ નથી કે જે દુઃખી ન હોય. દુઃખમાંથી જ સહાનુભૂતિ ઉત્પન્ન થઈ છે. એક વર્ષમાં અથવા એકજ જીવનમાં માનુષિક હૃદય દુઃખ પામીને પવિત્ર અને સ્વચ્છ બની શકતું નથી, પરંતુ વારંવાર જન્મ લઈને અને દુઃખ પામીને મનુષ્ય પ્રેમ તથા જ્ઞાનનાં પરિપક્વ અને અમૂલ્ય ફળો પ્રાપ્ત કરે છે. આ રીતે જન્મ જન્મમાં તરો પછી એ સમજવા લાગે છે અને સહાનુભૂતિ રાખવા લાગે છે. નિયમોનું ઉલ્લંઘન એ જ પાપ છે. મનુષ્ય પોતાની અજ્ઞાનતાને લઈને નિયમોનું ઉલ્લંઘન કરે છે.

સહાનુભૂતિથી જીવન-સાફલ્ય.

૮૭

જે પાપ છે તે જ કલેશ છે. એકનું એક પાપ વારંવાર કરવાથી તેનું ફળ અર્થાત્ કલેશ વારંવાર લોગવવો પડે છે, અને વારંવાર કલેશ લોગવવાથી એ નિયમનું જ્ઞાન થાય છે અને જ્યારે જ્ઞાન થાય છે ત્યારે સહાનુભૂતિનું પવિત્ર અને સુંદર કુસુમ ખીલી રહે છે.

સહાનુભૂતિનો એક અંશ દયા છે. સંસારમાં દુઃખિત અને કિલ્લ મનુષ્યોનાં દુઃખ દૂર કરવા માટે અને તેઓને ધૈર્ય આપવા માટે દયાની મહાન અગત્ય છે. “દયા અશક્ત મનુષ્યોને માટે સંસારને કોબલ બનાવે છે અને શક્તિમાન મનુષ્યોને માટે સંસારને ઉત્તર બનાવે છે.”

કૂરતા, અકૃપા, દોષારોપ અને કોપને દૂર કરવાથી દયામાં વધારો થાય છે, જે મનુષ્ય કોઈ પાપી મનુષ્યને તેનાં પાપનું ફલ પામતો જોઈને પોતાનાં હૃદયને કઠોર બનાવીને કહે છે કે “તે પોતાનાં પાપોનું ઉચિત ફળ લોગવી રહ્યો છે” તે દયા બતાવી શકતો નથી. જ્યારે જ્યારે મનુષ્યો બીજા પ્રાણીઓ ઉપર કઠોર બને છે અને તેઓ તરફ આવશ્યક સહાનુભૂતિ દર્શાવતો નથી ત્યારે ત્યારેજ તે પોતાને સંકીર્ણ બનાવે છે, પોતાના આનંદને ન્યૂન કરે છે અને કલેશોપલોગના બીજ વાવે છે.

બીજા લોકોની અધિકતર સફલતા જોઈને હર્ષ પામવો અને તેની સફલતા એ પોતાનીજ છે એમ માનવું એ સહાનુભૂતિનો બીજો અંશ છે. જે મનુષ્ય ઇર્ષ્યા દ્વેષ આદિ લાગણીઓથી મુક્ત છે અને જે બીજા લોકોનું સાઈ સાંભળીને હર્ષિત બને છે તે મનુષ્ય ધન્ય છે એ નિઃસંદેહ વાત છે.

પોતાથી ન્યુનતર અને હીનતર પ્રાણીઓની રક્ષા કરવી તે ત્રીજો સહાનુભૂતિનો અંશ છે. અવાચક પ્રાણીઓની રક્ષા કરવા માટે મહાન સહાનુભૂતિની પરમ આવશ્યકતા છે. શક્તિની શોભા રક્ષા કરવામાં રહેલી છે, નહિ કે નાશ કરવામાં ન્હાના જીવોની રક્ષા કરવાથી જીવન સફલ થાય છે. સર્વ પ્રાણીઓ એક છે. ન્હાનામાં ન્હાનાં પ્રાણીઓ મોટામાં મોટા પ્રાણીઓથી કેવળ શક્તિ અને બુદ્ધિની ન્યૂનતાધિકતામાં ભિન્ન છે, જ્યારે આપણે દયાળુ બની અન્ય પ્રાણીઓની રક્ષા કરીએ છીએ ત્યારે આપણા ઐશ્વર્ય અને હર્ષમાં અનુપમ વૃદ્ધિ થાય છે, એથી ઉલટું જ્યારે આપણે અવિવેકી અને કઠોર બનીને પ્રાણીઓને દુઃખ આપીએ છીએ ત્યારે આપણું ઐશ્વર્ય આગ્રહિત બને છે અને હર્ષ બુગ્ધ બળ છે. મનુષ્યની સાત્વિક પ્રકૃતિ કેવળ દયા, પ્રેમ, સહાનુભૂતિ અને સ્વાર્થશૂન્ય પવિત્ર કર્મોને પરિણામેજ વૃદ્ધિગત, સુરક્ષિત અને પરિપક્વ બને છે.

બીજા લોકો તરફ સહાનુભૂતિ રાખવાથી આપણે આપણી તરફ બીજાની સહાનુભૂતિમાં વધારો કરીએ છીએ. કોઈના તરફ સહાનુભૂતિ રાખવાથી તે નષ્ટ થતી

નથી. ન્હાનામાં ન્હાતું પ્રાણી પણ સહાનુભૂતિના સ્વર્ગીય સ્પર્શથી આનંદિત બને છે, કારણકે સહાનુભૂતિ એ એક એવી વિશ્વવ્યાપક ભાષા છે જે સર્વ પ્રાણીઓ સમજી શકે છે. અમેરિકાના ડાર્ટમૂર શહેરમાં એક અત્યંત અત્યાચારી અપરાધી મનુષ્ય હતો. જેને અનેક અપરાધને લઈને ઘણાં વર્ષો સુધી કારાગૃહમાં રાખવામાં આવ્યો હતો. સર્વ લોકો તેને અત્યંત ભયાનક, કઠોર અને નિર્દય ગણતા હતા. અને કારાગૃહના પહેરેગીરોએ પણ તેને સુધારવાની આશા તણ દીધી હતી. એક દિવસ જે કોટડીમાં તેને રાખવામાં આવ્યો હતો ત્યાં એક ભૂખ્યો અને અસ્વસ્થ ઉંદર આવી ચઢ્યો. તે ઉંદરની અસહાય અને દુર્બળ દશા જોઈને તે પાપી મનુષ્યનાં હૃદયમાં દયાની વિજળીનો સંચાર થઈ ગયો અને તે પોતાની તેમજ એ ઉંદરની એકજ પ્રકારની દશા જોઈને તેની તરફ સહાનુભૂતિ પ્રકટ કરવા લાગ્યો. તેણે તે ઉંદરને પોતાના એક પગરખામાં નિવાસ આપ્યો અને પોતાની ખાવા પીવાની વસ્તુઓમાંથી તેને ખવરાવી પીવરાવી તેનું પોષણ કર્યું. જે અત્યંત કઠોર અને દૂષિત હૃદયમાં કોઈપણ મનુષ્યને માટે દયાનો અંશ પણ નહોતો, તે હૃદયમાં એક ઉંદરની ખાતર સહાનુભૂતિનો સ્વર્ગીય દીપક પ્રકટ થયો. પોતાથી શક્તિહીન મનુષ્યો તરફ તેની દયા અને પ્રીતિમાં વૃદ્ધિ થવા લાગી અને પોતાથી અધિક શક્તિવાન મનુષ્યો તરફ તેની તિરસ્કારની લાગણી ઘટવા લાગી. તે પહેરેગીરોની આજ્ઞા સંપૂર્ણ રીતે પાળવા લાગ્યો. પહેરેગીરોને પણ આશ્ચર્ય થયું કે આટલો બધો કઠોર હૃદય મનુષ્ય એકાએક આવો નમ્ર કેવી રીતે બની ગયો. તેની સુખાકૃતિ પણ બદલાઈ ગઈ. નેત્રો, ઓષ્ઠ આદિની લીધણતા ધીમે ધીમે ક્રોમલતા અને ગ્રેમમાં પરિણત થઈ ગઈ. હવે તે એક દૂષિત અને પાપી કેદી નહોતો. તેનું મન પુણ્યમાં અભિરત બની ગયું. છેવટે એ સઘળો વૃત્તાંત અધિકારીઓના જાણમાં આવ્યો ત્યારે તેઓએ તેને સ્વતંત્ર કરી મૂક્યો અને કારાગૃહમાંથી જતી વખતે તે ઉંદરને પણ પોતાની સાથેજ લઈ ગયો.

એ રીતે બીજા તરફ સહાનુભૂતિ પ્રકટાવવાથી તેનો પ્રવાહ આપણા હૃદયમાં પૂર્ણ વેગથી વહે છે અને આપણું જીવન સફલ બને છે. સહાનુભૂતિના દાનથી આપણને આનંદનો પુરસ્કાર મળે છે અને સહાનુભૂતિનું દાન ન આપવાથી આપણો આનંદ નષ્ટ થાય છે. નાણુસ જેટલા પ્રમાણમાં સહાનુભૂતિ રાખે છે તેટલા પ્રમાણમાં તે આદર્શ-જીવન અર્થાત્ સત્યાનંદની સમીપ પહોંચે છે. જ્યારે મનુષ્યનું હૃદય એટલું બધું ક્રોમળ બની જાય છે કે તેમાં એક પણ કઠોર, કટુ વા નિર્દય વિચાર ઉત્પન્ન થતો નથી અને તેના માધુર્યને ન્યૂન કરતો નથી ત્યારે તે પવિત્ર સત્ય આનંદમાં ગરકાવ થઈ જાય છે.

મૃતિશમ્

આપણી ભાવી ઉન્નતિની દિશા સમજીને આદરવાની જરૂર

૯૯

આપણી ભાવી ઉન્નતિની દિશા (સમજીને આદરવાની જરૂર)

સૂક્ષ્મ ભાઈ બહેનોએ, સ્વપર હિત, શ્રેય કરવા સદાય ઇચ્છવું જોઈએ. જે ભવ્યાત્મા સ્વહિત શ્રેય કરવા આતુરતાથી ઇચ્છતો હોય તેણે શ્રી વીતરાગ પ્રણીત માર્ગને યથાયોગ્ય અનુસરીનેજ ચાલવું જોઈએ. સ્વ યોગ્યતાનુસારેજ ધર્મ સાધન કરવાની મર્યાદા શાસ્ત્રકારે કહી છે અને એજ હિતકારી થઈ શકે છે. યોગ્યતા વગર વસ્તુની પ્રાપ્તિ થઈ શકતી નથી અને ક્વચિત્જ થાય તે ટકી શકતી નથી તેમ છતાં એવી યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરવા કોઈ વિરલાજ કાળજી રાખે છે અને લાભ પણ તેજ મેળવી શકે છે. પ્રભુનું શાસન જ્યવંતુ હેખાય છે તેથી એવા પણ સદ્ભાગી જીવો શાસનમાં હોવા ઘટે છે, મહા પુરુષોનાં ચરિત્રો જે ખારીકીથી વાંચી-વિચારી સમજી શકે છે તે તેમાંથી સાર ગ્રહી સ્વ ન્યૂનતા દૂર કરી શકે છે. આપણું ધારેલું ન થવાથી ક્વચિત્ ખેદ પણ થવા પામે છે પરંતુ તે નિરાશામાં પરિણમવાને બદલે નવી જાગૃતી આણવામાં પરીણમે તોજ તે ઇચ્છવા યોગ્ય છે.

આપણું જીવન શુષ્ક-જડવત્ મનવાને બદલે સરસ (સ્વપરને રસ દાયક) બને એવો પ્રયત્ન સેવતા રહી આગળ વધાય તો કેવું સાડું ?

આપણી સંજાતમાં દેહ છાયાની જેમ વર્તનારી વ્યક્તિઓનું પણ જીવન તેવુંજ સરસ બને તેવીજ કાળજી આપણે રાખવી ઘટે છે, જેથી સ્વપર ઉન્નતિનાં લગારે અંતરાય રૂપ નહિ થતાં એક બીજાને વધારે માફકગાર થવાય. એવી કર્તવ્ય ભાવના આપણામાં ખીલવવાની જરૂર છે. ઉત્તમ પ્રકારની વ્યવહારીક, નૈતિક અને ધાર્મિક કેળવણીની આપણામાં અત્યારે ભારે ખામી જોવામાં આવે છે તેથીજ આપણી સ્થિતિ કયા જનક થઈ પડી છે આવી દુઃખી સ્થિતિમાંથી સમાજનો ઉદ્ધાર જેવા તેવાથી થવો સંભવિત નથી એવો જ્યારે પ્રબળ પ્રભાવશાળી નૈષ્ઠિક પ્રદાય-યને ધારણ કરનારી શુદ્ધ શાસન પ્રેમી વ્યક્તિઓ સદ્ભાગ્યે જાગૃત થઈ “ સર્વ જીવ કર્મ શાસન રસી ” એવી ઉદ્દ્યભાવના યોગે નિષ્કામ શાસન સેવા કરવા ઉજ્જમાળ બનશે. ત્યારેને ત્યારેજ સમાજના ઉદય સાથે શાસનનો પણ ઉદય થશે. આ કેળવણીમાં તો અત્યારે ઘણીજ ખામી જોવાય છે. પરંતુ ધીમે ધીમે વ્યક્તિગત સુધારો થવાથી સાડું પરીણામ આવી શકશે. એક ગાંધી અત્યારે કેટલું કરી રહેલ છે અને તે કયા આલંબનથી એટલું પણ વિચારશીલ જનો ગંભીરતાથી વિચાર વાવડે સ્વકર્તવ્યની કંઈક ઝાંખી કરી શકે એમ છે. આપણે અત્યારે યોગ્યતા સંપન્ન થવાની અને તેવી થઈને સ્વકર્તવ્ય કર્મ કરવાની ભારે જરૂર છે. જો આપણી ઉન્નતી સાધવા દૃઢ કાળજી અને અવિરત વિચારણા વર્તતી રહેતાં ખરેખર તેમાંથી કંઈને કંઈ શુભ પરીણામ આવી શકેજ. શુદ્ધ અંતઃકરણનો ખવાજ એ દૈવી ખવાજ છે તેને ખરાખર લક્ષ્ય દઈ સાંભળી આદરવામાં આવે તો તે આપણને અચુક લાભકારી બને. ઇન્દ્રિય નિગ્રહ કષાય નિગ્રહ યોગવિશુદ્ધિ અને અહિંસાદિક સદ્ગુણોનું

૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સેવન કરવા રૂપ સંયમવડેજ જ્યારે ત્યારે આપણે રૂવ ઉત્તતિ સાધી શકીશું તો પછી અત્યારેજ પ્રમાદ રહીત ઉક્ત સંયમનું સેવન કરવા તત્પર શા માટે ન થવું? ઇતિશમ.

મુનિરાજશ્રી કપુરવિજયજી.

સૂચના.

સર્વ સહજનોંસે નમ્ર વિજ્ઞાપિત છે. કોઈ મુઝે આચાર્ય, કોઈ જૈનાચાર્ય કોઈ ધર્માચાર્ય કોઈ ઉપાધ્યાય, કોઈ પંન્યાસ, કોઈ શાસ્ત્રવિશારદ કોઈ વિદ્યાવિશારદ કોઈ વિદ્યાવારિધિ કોઈ ન્યાયવિશારદ કોઈ મુનિરાજ કોઈ પ્રસિદ્ધવક્તા કોઈ પ્રખરવિદ્વાન કોઈ ભારતભૂભાસ્કર રૂપાદિ મનઃ કલ્પિત અપની અપની રૂચ્છાનુસાર ઉપાધિ-ટાઈટલ-પદવિયાં લિખકર ભારી બનાવે છે, બિલકુલ અન્યાય હોતા છે. ક્યોંકિ ન તો મુઝે કિસીને કોઈ મો ઉપાધિ દિ હૈ, ન સૈને લીહૈ, ઓર ન મૈ કિસી ઉપાધિકે લાયક હું. અતઃ સ્વર્ગવાસી જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયનન્દસૂરિ મહારાજકા વક્ત્રીશકી મુનિ ઉપાધિકે અતિરિક્ત અન્ય કોઈ મો ઉપાધિ મેરે નામકે સાથ કોઈ મો મહારાજ ન લિખે. રૂતિ. હસ્તાક્ષર મુનિ વલ્લભવિજય.

પ્રંથાવલોકન.

શ્રી હંસવિજયજી જૈન શ્રી લાઇબ્રેરી વડોદરાના ત્રીજા વર્ષના રીપોર્ટ-અમેને અભિપ્રાયાર્થે ભેટ મળેલો છે. વડોદરા શહેરના બહાર લતા ઉપર આવેલ અને જન અને જૈનારને એક સરખો લાભ દેદારતાથી આપનાર ઉપરોક્ત શ્રી લાઇબ્રેરી કે જે કેટલી ભેદ ન રાખતાં વડોદરા શહેરમાં વાંચનની અભિવૃદ્ધિ કેમ વધે તેવા શુભ હિદેશથી કાર્ય કરતી બોલ અને તેમના આ રીપોર્ટ વાંચી અમેને આનંદ થાય છે અને તેના અધ્યક્ષ સેક્રેટરી અને કાર્ય વાહકોના તે ઉત્સાહ માટે ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

રકુલમાં ફળવણી લેતાં જૈન વિદ્યાર્થીઓને બાંતી સમગ્ર રકુલમાં આવતી થુકા પરો પાકવામાં આવતો પ્રયાસ અને ઘેર બેઠા સ્ત્રીઓ માટે સરકયુલેટીંગ શ્રી લાઇબ્રેરીની યોજના અને પ્રયત્ન, આ બે કાર્યો એક ફળવણીને ઉત્તેજન અને સ્ત્રીઓને વાંચનના આપવામાં આવતો લાભ સાથે હોવાથી ઘણું પ્રશંસનીય કાર્ય છે, અને જાણણુ ઝેણીની સાથે સંકળના હોવાથી ઉક્ત લાઇબ્રેરી નિમિત્તે વક્તા અને શ્રોતાના વિચારોની આપ લે થતી આ રીપોર્ટ ઉપરથી બાણુવામાં આવે છે જે જમાનાને અનુસરતું કાર્ય હોવાથી પરંપરાએ લાભદાયી છે.

આ લાઇબ્રેરીની પેટન અને ત્રણ પ્રકારના લાઇબ્રે મેમ્બરોથી બનેલી જનરલ મીટીંગ અને ચાલુ કાર્ય કરવા માટે એક મેનેજીંગ કમીટી છે જે તેના બંધારણ અને ધારા પ્રમાણે કાર્ય કરે છે. આ વર્ષમાં મેમ્બરોની સારી સંખ્યાની વૃદ્ધિ થયેલી જોવામાં આવે છે, ઉક્ત લાઇબ્રેરીના કાર્ય કેમ અને પ્રવૃત્તિ અને કાર્ય વાહકોના ઉત્સાહ ઉંચા પ્રકારના જોવામાં આવે છે, અમે તેની અવિષ્યમાં આઆદિ ઇચ્છીએ છીએ અને સર્વે બંધુઓ (જૈન અને જૈનતર બંધુઓ) ને આ લાઇબ્રેરીને સહાય કરવા બલામણુ કરીએ છીએ.

પ્રકીર્ણ નોંધના સંબંધમાં અમારો ખુલાસો.

પ્રસ્તુત પત્રના ભાદરવા માસના અંકમાં આવેલ પ્રકીર્ણ નોંધમાં લેવાયેલી હકીકત ઉપરથી મુનિરાજશ્રી રામવિજયજીએ આ સભાની વિરૂદ્ધ એક હેન્ડબીલ અમારી માન્યતા પ્રમાણે અત્રેનીપર્થુષણ પર્વના દિવસોમાં વંચાતા કટપસૂત્ર વ્યાખ્યાનમાં થયેલ અડચણ અને સાંભળવાની પડેલી ખલેલ જેથી ઉત્પન્ન થઈ તે પરિસ્થિતિની કેટલીક ગેર સમજ થયેલ હોવાને અંગે પ્રકટ થયેલું સંભવે છે. આ સભા અત્યાર સુધી દેવદ્રવ્ય સંબંધી ચર્ચામાં તટસ્થ રહેલ છે, તેમજ તે પ્રકીર્ણ નોંધમાં જૈનપત્ર સંબંધી કાંઈપણ ઉદ્દેશ અથવા નામ માત્ર લેવાયેલ નથી તેમજ તેમાં તે વખતે વહેંચાયેલ કોઈ પણ હેન્ડબીલ વિરૂદ્ધ લખવામાં આવેલ નથી પરંતુ અત્રે કટપસૂત્રના વંચાતા વ્યાખ્યાન વખતે બંને બાબતના વહેંચાયેલા હેન્ડબીલ કે અનેલા બનાવતું માત્ર દિગ્દર્શન કરાવવાની જરૂરીયાત બાણી તે નોંધમાં લેવાયેલ હતી તે હકીકતને બુદ્ધા સ્વરૂપમાં મુનિરાજ શ્રી રામવિજયજી સમજ્યા હોય તેમ સંભવે છે. તેઓ શ્રીએ હેન્ડબીલ પ્રકટ કર્યા પહેલાં અમારો અંગત ખુલાસો પુછવાની જરૂર હતી. અસ્તુ ! આ સભા જે પ્રાતઃ સ્મરણીય પરમ પૂજ્ય ગુરુવર્યના નામ સાથે જોડાયેલ છે, તેણે કદાપિ અસત્યને પુષ્ટિ આપીજ નથી ભવિષ્યમાં પણ તેવી ઇચ્છા રાખતી નથી અને સત્યનેજ આહવાર છે તેમજ હવે પછી આ સંબંધમાં જવાબો આપી કે બીજી રીતે કલેશમય વાતાવરણ વધારી સમાજને કલેશનું નવું નિમિત્ત બનવાથી હર્ષેશા દૂર રહેવા માગે છે.

આત્માનંદ પ્રકાસ માસિક કમીટી

(કાર્ય વાહકો)

વર્તમાન સમાચાર.

बीकानेरके प्रशंसनीय समाचार ॥

- (૧) જૈન પાઠશાલાકે ફન્ડમેં ૫૦૦૦૦ હો ચુકે હૈં ।
- (૨) પંન્યાસશ્રી સોહનવિજયજી ઔર પળિજ્ઞ હંસરાજજી શાસ્ત્રીકે પ્રભાવશાલી ઉપદેશોંકે પ્રભાવસે યહાં કે કઈમાનનીય જૈનોને “ વેશ્યા નૃત્ય ” ન કરાનેકી પ્રતિજ્ઞા કી હૈ ।
- (૩) શ્રીમાન શેઠ હજારીમલજી કૌંચરને અપની રુક વહૂ મૂલ્ય કોટહી શ્રી જૈનપાઠશાલાકો ભેટ કરદી હૈ ।
- (૪) સંઘ કી તરફસે મુનિશ્રી બલમવિજયજી મહારાજકો વિનંતિ કી ગઈ હૈ

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કિ “ અપણા ચાર્તુમાસ ઘીકાનેર મેં કરે ” આજ્ઞા હૈ કિ મુનિશ્રી એસે લામપદક્ષેત્ર કો ન છોડેગે ।

(૫) ઘીકાનેર સંઘ કી તરફસે જીવદયા વિષયક સંસ્થાઓ કો (૫૦૦) કા દાન યેજા ગયા હૈ ।

(૬) લામ ગાંવ નિવાસી યતિશ્રી બાલચન્દ્રાચાર્યજી યહાં પધારે હુવે હૈ અવ હનકે વ્યાખ્યાન હોંગે ।

શહેર ભાવનગરમાં અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ.

શેઠ પરજીદાસ તથા હરજીવનદાસ દીપચંદના સ્વર્ગવાસી પિતાશ્રી તથા માતૃશ્રીના શ્રેય નિમિત્તે મોટા જીનાલયમાં આજો વદી ૨ થી અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ શરૂ થયેલ છે, સાથે સુશૈલીત સમવસરજીની રચના પણ કરવામાં આવી છે દરરોજ વિવિધ પૂજાઓ ભણાવવામાં આવે છે સાથે સ્વામીવાત્સલ્ય કરવાના છે. દેવગુરૂની ભક્તિ સાથે માતૃપિતાની ધાર્મિકભક્તિ પણ આવા કાર્યો નિમિત્તે સુપુત્રોથી થાય છે. શેઠ હરજીવનદાસ આ સભાના સેક્રેટરી હોવાથી સાથે આ સભાના જાનખાતાને પણ સહાય આપી છે.

શહેર પાલીતાણામાં ઉપધાન વહન તપની શરૂ થયેલ ક્રિયા

આચાર્ય શ્રી આનંદસાગરજી મહારાજના સહઉપદેશથી જામનગર નિવાસી યોગ પોપટલાલ ધારથી તરફથી આજો શુદ્ધ ૧૦ થી ઉપધાન વહન કરાવવાનું શરૂ થયું છે સાંભળવા પ્રમાણે શુભારે ત્રણશેઠ બહેનો અને બંધુઓ દાખલ થયેલ છે. મળેલી ઉત્તમ લક્ષ્મીનો ઉત્તમ વ્યવસ્થા સારા પ્રમાણમાં બંધુ પોપટલાલ કરે છે. ઉક્ત બંધુને નમ્ર સુચના કરીયે છીયે કે જે કરે છે તે સાથે કેળવણીને મદદ અને મદદ કરવા લાયક બંધુઓની સ્થિતિ સુધારણાએ પણ સારો ફાળો આપવાની જરૂર છે.

આ સભાએ કરેલ ઠરાવો.

તા. ૨૬-૧૦-૧૯૨૦ શુકરવારના રોજ આ સભાની એક જનરલ મીટીંગ મળી હતી, જેમાં નીચે મુજબ ઠરાવો થયા હતા જે પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

૧ ગયા વૈશાક માસમાં પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી વગેરે મુનિમહારાજઓને શ્રી પાલીતાણેથી અને ચાતુર્માસ કરવા માટે પાલીતાણે જઈ વિનંતિ કરવા જવા માટે દશ યુદ્ધસ્થાના સહી સાથેનું એક વિનંતિ પત્ર શ્રી સંઘની કમીટીને મોકલવામાં આવેલ, જેનો હજી સુધી કાંઈપણ નિર્ણય કે અમલ કરવામાં આવ્યો નથી તેને માટે આ સભા દીક્ષગીર છે, અને હવે પછી તેવા લેહ-લાવવાળા વિચારો દૂર કરી તેમ નહીં થવા આ સભા શ્રી સંઘના આગેવાનોને કલ્પામણુ કરે છે.

૨ મુનિરાજ શ્રીરામવિજયજી મહારાજે ગયા ભાદરવા વદી ૧૩ના રોજ તેઓએ પ્રકટ કરેલ હેન્ડબીલની અંદર આ સભાને માટે જે અયોગ્ય લખાણુ કયું છે, તેને માટે આ સભા દીક્ષગીર છે અને આ સભા નિરંતર સત્ય વાતનેજ આહવારી છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

“ હસો અને પુષ્ટ બનો. ”

“ ટુંલિરે-ડ કહેતો કે ગરમત અસાધારણ તાજગી આપે છે, એમ મને માલુમ પડ્યું છે. “ હસો અને પુષ્ટ બનો ” એ કહેવતમાં સારી દિલસુરી રહેલી છે. હસવામાં શરીરને મજબુતી આપવાની અને જીંદગી લાંબી કરવાની શક્તિ રહેલી છે, એમ દરેક જણ જાણતું હોત તો માણસોના મોં ઉપર હાલ જે દિદગીરીની છાયા છવાઈ રહે છે તે ધણે ભાગે નીકળી જત અને હજારો વૈદ્યોનો ધંધો નીકળી જત. આપણા જીવન વ્યવહારમાં એક ડહાપણ ભરેલા હેતુ તરીકે કામ આવે તે માટે હસવાની શક્તિ આપણને આપવામાં આવી છે. અંદરની ઇન્દ્રિયોને કસરત આપવા માટે તથા તે સાથે આપણને આનંદ આપવા માટે આ એક કુદરતની યુક્તિ છે. ફેફસામાં અને પેટના વચ્ચેના પડદામાં તેની શરૂઆત થાય છે. લિવર (યકૃત), પેટ, અને બીજા અંદરના અવયવોને તે એક ઝડપવાળા, આંદો લનમાં મૂકે છે, જે વડે, ઘોડા ઉપર સ્વારી કરવાથી જે આનંદજનક અસર થાય છે, કસરત મળે છે, એવી અસર અને કસરત થાય છે, હૃદય વધારે જલ્દી ચાલે છે, ફેફસાં મારતું લોહી તેથી શરીરમાં ફરી વળે છે, શ્વાસોશ્વાસ વધે છે, અને આખા શરીરને જરમી અને પ્રકાશ મળે છે. હસવાથી આંખમાં પ્રકાશ આવે છે, પરસેવો વધે છે, છાતી પહોળી થાય છે, બોહામાં બોહા વપરાશવાળા ફેફસાંનાં છિદ્રમાંથી ઝેરી હવા નીકળી જાય છે અને શરીરના સઘળા ધર્મના એકતા યુક્ત આચારથી જે આરોગ્ય, આરોગ્યને લગતું સુંદર સમ તોલપણ આવે છે તે તે આપે છે. આ મુદુ-નાજુક સમતોલપણ જે એક ઉધ વિનાની રાત્રિથી, ખરાબ ખબરથી, ઉદ્વેગ અગરચિંતાથી ખસી જાય છે તે ધણી વખત એક સારા, અતઃકરણના હસવાથી પૂરેપૂરું ફરી મળે છે. એક આનંદી ડોક્ટર અગર વૈદ્ય તેની સઘળી જાળીઓ ઠરતાં ધણી વખત સારા થઈ પડે છે.

“ ઉદ્વેગ અમર ગુરસા માટે માણસોને ઉત્પન્ન કરવામાં આવ્યા નથી એમ એક અવાંચીન લખનાર કહે છે. પોતાથી બની શકે તે સઘળું સખ અને આનંદ પોતાની બહારથી તેમ અંદરથી ખેંચવું એ દરેક જણની ફરજ છે. વધારે તો તેણે સઘળી વસ્તુઓની ઉજાણી બાજુ નરક જોવું જોઈએ. સર્વથી પ્રકાશિત દિશાઓને ધુમ્મસ, વાદળો અને વરાળ વળગી રહે એ આશા જેમ નિરથક છે તેમ જ્યારે કોઈ આનંદી માણસ આવી ખરા અતઃકરણથી “ગુડ મોર્નિંગ” (સવામ) કહે છતાં કાષ્ઠપણ મ્હેરા ઉપર કલેસ, ઉદ્વેગ રહે એ અગમ્ય છે. જે કોઈ તમને મળે તેની સાથે રિમત સહિત વાત કરવાને ચૂકતા નહિ ઉલોગી જીવન સુખી જ હોય.

“ આગળ ધસો ” માંથી.

નીચેના પ્રથો વગેરે ભેટ મળેલા છે જે ઉપકાર સાથે સ્વીકારીયે છીયે.

૧ શ્રી નેમીનાથ ચરિત્ર સંસ્કૃત-મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી તરફથી.

શ્રી જૈન યુવક મંડળ-ભાવનગરનો પ્રથમ વર્ષનો રીપોર્ટ-ઉક્ત મંડળ તરફથી.

આચાર્ય શ્રીમાન વિજયકમળસૂરીજીની જયંતી.

પ્રાતઃ સ્મરણીય શ્રીમાન મૂળચંદ્ર મહારાજના શિષ્ય ઉક્ત આચાર્ય મહારાજની આશો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ સ્વર્ગવાસ તીથી હોવાથી ભક્તિ નિમિત્તે અત્રેના મોટા જીનાલયમાં શ્રી આદિનાથ ભગવાનની પંચકલ્યાણકની પૂજા (શ્રીમાન વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત) ભણાવવામાં આવી હતી. સર્વેએ ભક્તિમાં સારો લાભ લીધો હતો. આવા ગુરુભક્તિના કાર્યમાં ઉક્ત સ્વર્ગવાસી મહાત્માના પરિવાર મંડળે ગુરુભક્તિ નિમિત્તે દરેક મોટા શહેરમાં વધારે સારા પ્રમાણમાં આ મહાત્માની જયંતી દરવર્ષે ઉજવાય તે માટે ઉપદેશ વગેરે કરી ભગીરથ પ્રયત્ન ઉઠાવવાની જરૂર છે. ગુરુભક્તિનું આ કાર્ય તેઓશ્રીના શિષ્ય મંડળ ઉપાડી લેશે એવી અમે વિનંતિ કરીએ છીએ.

બાબુસાહેબ રાયબુદ્ધસિંહજી બહાદુરનો સ્વર્ગવાસ.

અજિમજી નિવાસી ઉક્ત શ્રીમાન ગૃહસ્થ ગયા ભાદરવા માસમાં વૃદ્ધવયે પંચતવ પામ્યા છે. તેઓશ્રી ઉદાર હૃદયના ધર્મચુસ્ત અને ઉદાર નરરત્ન હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી જૈન કોમમાં ખરેખર એક અગ્રગણ્ય આગેવાનની ખોટ પડી છે તે ન પુરી શકાય તેવી છે. તેમના ખંને પુત્રાને અમે અંતઃકરણ પૂર્વક દીવાસો આપીયે છીયે અને તેમના પવિત્ર આત્માને પરમશાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીયે.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

૧ સુમુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા શા.

ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળાતરફથી.

ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય

જૈન મેઘદૂત સટીક

૪ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ

૫ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ

૬ અંતઃકરણસંગ્રહ સટીક ભરૂચ નિવાસી

જ્ઞેન ઉજમજ્ઞેન તથા હરકોરજ્ઞેન તરફથી

૭ શ્રી કલ્પસૂત્ર-કીરણાવળી શેઠ દોલતરામ

વેણીચંદના પુત્રરત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તે

મનાધર્મ પતિનબાધ્યુનોબાધનોદ્રવ્યસહાયથી

૮ શ્રી ઉપાસકદશાંગ સૂત્ર શુદ્ધારીવાળા શેઠ

પીતાંબરદાસ પન્નાજી

૯ સિદ્ધપ્રભુત સટીક.

૧૦ પદ્મસ્થાનક સટીક.

૧૧ વિજ્ઞાપિત સંગ્રહ.

૧૨ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.

૧૩ આવકધર્મવિધિ પ્રસ્તરણ સટીક.

૧૪ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રકૃત

૧૫ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય.

૧૬ જૈન ગ્રંથ પ્રસ્તિત સંગ્રહ

૧૭ સિંગાતુશાસન સ્વોપજ્ઞ (ટીકા સાથે)

૧૮ ધાતુ પારાયણ

૧૯ શ્રી નંદીસૂત્ર-શ્રી હરિભદ્રસૂરિકૃત ટીકા

સાથેશુદ્ધારીવાળાશેઠ મોતીચંદસુરચંદ તરફથી

૨૦ શ્રી અનુત્તરોપવાદ-શા. કચરાભાઈ

નેમચંદ ખંભાતવાળા તરફથી

૨૧ શુણ્યાયાના (ભાષાંતર) શેઠ દુલભજી

દેવાજી રે. કરચદીયા-નવસારી.

૨૨ ઉપદેશસંપત્તિકા (ભાષાંતર)